

listopad 2018

PITNÁ VODA ZNAMENÁ ŽIVOT. Pitná voda je na Haiti vzácností. Žáci ze školy v Roche a Bateau, které podporuje Arcidiecézní charita Olomouc s pomocí českých dárců, mají to štěstí a mohou se napít v areálu školy. Měsíc na Haiti prožili humanitární pracovníci Charity a zábrežský lékař. Ošetřovali chudé a zajišťovali projekty Charity, přičemž se jim nevyhnuly demonstrace ani zemětřesení. Zápisky z Mise na Haiti si přečtete na str. 30.

Foto: Josef Marada

obsah

Duchovní slovo:

Modlitba. Hybná síla misijní činnosti.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Pět mužů a čtyři ženy obdrželi letošní Cenu Charity Česká republika...2

Marie Jakubíková: Když je někomu zle a on chce, snaží se dál...

To oceňuji.....3

Více času na práci, nebo říct kvalifikované „ne“. Vzkazují

koordinátoři dobrovolníků.....4

Národní potravinová sbírka dala lidem možnost projevit solidaritu

s potřebnými.....5

Charita v zimě nabízí útočiště lidem bez domova. Přibývají mezi

nimi senioři a nemocní.....5

Světový den chudých: Slyšme volání lidí na okraji!.....6

Rodinný život. Nejlepší léta jsou teď.....7

Z farních a oblastních Charit:

Kroměříž, Moravská Třebová, Nový Hrozenkov, Olomouc, Uherské Hradiště,
Uherský Brod, Valašské Meziříčí, Vsetín, Zlín.....7

Humanitární pomoc:

Všech víc jak 400 dětí má jistý vánoční balíček. Díky dárcům.....28

Charita je zpět z Haiti. Prožila zemětřesení, protesty. Ošetřila 368

chudých.....28

Zápisky z Haiti.....30

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,

v minulém čísle Informací zazněla myšlenka, že hybnou silou misijní činnosti je modlitba, která zapaluje a živí oheň lásky.

V první řadě tedy jde o prohloubení modlitby a lásky ve všem, co běžně děláme. Naskytá se otázka: jak? Třeba tak, že se krátce v duchu pomodlíme k Duchu sv. před každou činností, před každým setkáním, třeba jen: „Přiď, Duchu svatý“. Pak je velmi potřeba nadechnout se Boží lásky, jak doporučuje papež František. Můžeme to dělat oživováním vděčnosti. Doporučuji, abychom si sestavili vlastní děkovný žalm podle vzoru Žalmu 135, ve kterém se po jmenování jednotlivých Božích darů opakují slova: „Jeho milosrdenství trvá navěky.“ O biskup Josef Hrdlička přebásnil tento žalm a po zhudebnění Petrem Ebenem vznikla píseň „Chvalte Pána“, v kancionálu uvedená pod č. 907, s refrénem: „Jeho láska je věčná, nikdy nepřestává“. Po vyjádření vděčnosti za velké věci stvoření přidáváme všechno to, co jsme od Boha přímo, nebo prostřednictvím lidí dostali a co jsme jím vedeni a s jeho pomocí udělali dobrého.

Blížící se adventní doba nám zase nabízí prohloubení ve společné modlitbě, písni, nebo chvíli ticha u adventního věnce.

Při snaze o misijní působení tam, kde žijeme, mějme na paměti slova emeritního papeže Benedikta XVI. z encykliky Deus caritas est 31c:

Dále platí, že charita nesmí být prostředkem k tomu, co se dnes nazývá proselytismus. Láska je nezištná a neuplatňuje se proto,

aby sloužila k dosažení nějakých jiných cílů. To však neznamená, že charitativní působení by mělo, abychom tak řekli, ponechávat stranou Boha a Ježíše Krista. Ve hře je stále celý člověk. Tím nejhlubším kořenem utrpení bývá často právě nepřítomnost Boha. Ten, kdo uplatňuje lásku (caritas) ve jménu církve, se nebude nikdy snažit o to, aby druhým vnucoval víru církve. Takový člověk totiž ví, že láska ve své čistotě a nezištnosti je tím nejlepším svědectvím vydávaným Bohu, v něhož věříme a jenž nás pohnul k tomu, abychom milovali. Křesťan ví, kdy je vhodná doba o Bohu mluvit a kdy je zase správné o Něm mlčet a nechat promlouvat pouze lásku. Křesťan ví, že Bůh je láska (srov. 1 Jan 4, 8) a že se zpřítomňuje právě v okamžicích, v nichž se nekoná nic jiného než láska. Ví, že – abychom se vrátili k otázkám položeným výše – pohanění lásky je pohaněním Boha i člověka, je to pokus, jak si vystačit bez Boha. Z toho plyne, že ta nejlepší obrana Boha i člověka spočívá právě v lásce. Úkolem charitativních organizací církve je, aby právě toto vědomí ve svých vlastních členech posilovaly, a to takovým způsobem, aby se svým jednáním i svým slovem, mlčením i příkladem stávaly věrohodnými Kristovými svědky.

O to všechno Boha prosí a vám žehná

P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Pět mužů a čtyři ženy obdrželi letošní Cenu Charity Česká republika

Praha - Charita má mnoho tváří. Jsou to nejen tváře klientů, ale také osmi tisíc zaměstnanců. Patří mezi ně lidé různého vzdělání i schopností, které ovšem spojuje obětavost a zápal pro charitní dílo. Charita se snaží jejich přínos každoročně ocenit tím, že vybrané zástupce nominuje na Cenu Charity. Letos ji obdrželo devět zaměstnanců ze všech diecézí.

„Jde vesměs o dlouhodobé pracovníky z místních Charit, do slova „lidi na svém místě“, kteří jsou pro ostatní skutečným

vzorem,“ uvedl ředitel organizace Lukáš Curylo. Ceny byly udíleny v úvodu benefičního koncertu Arcidiecézní charity Praha, v pondělí 31. října v pražském Obecním domě.

Ředitel současně vyzdvihl význam Ceny i nezištné, obětavé práce, spojené často s velkým osobním nasazením, za niž bylo letos devět kandidátů na Cenu navrženo. Citoval slova matky Terezy, že „mnoho lidí na světě zoufale touží po kousku chleba; ale mnohem více je těch, kdo zoufale touží po malém kousku lásky,“ a připomněl, že jedním z úkolů Charity je i šíření

milosrdné lásky – caritas, od níž organizace odvozuje svůj název. Poděkoval oceněným, mezi nimiž letos byli ředitelé místních Charit, pečovatelky, zakladatelka nízkoprahového zařízení, ale i pracovník mise v Ugandě, že toto poselství pomáhají Charitě naplňovat.

Diplomy, květiny a dárky předával přítomným vedle ředitele Charity Česká republika Lukáše Curyla také prezident organizace biskup Pavel Posád a zástupci partnerských organizací: Nadace České spořitelny Dagmar Sladká a společnosti T-Mobile Boris Kučera.

Během následného benefičního koncertu zazpíval dětský pěvecký sbor Rolnička Praha skladby Antonína Dvořáka, Benjamin Brittena, Johna Ruttera, Andrewa Lloyda Webera. Vrcholem večera byla Symfonie č. 5 „Osudová“ v podání Sym-

fonického orchestru hl. města Prahy FOK. Koncert se uskutečnil pod patronací pražského arcibiskupa a kardinála Dominika Duky ve prospěch České nemocnice sv. Karla Lwanga v Ugandě, kterou provozuje Arcidiecézní charita Praha.

**Jan Oulík,
Charita ČR**

Cena Charity je poděkováním a veřejným uznáním za nelehkou a obětavou práci vynikajících pracovníků, dobrovolníků a podporovatelů Charity Česká republika. Jednotlivé kandidáty nominují diecézní Charity se souhlasem místního biskupa.

Marie Jakubíková: Když je někomu zle a on chce, snaží se dál... To oceňuji

Veselí nad Moravou - Péče o nemocné a staré, pomáhání lidem bez domova, šití panenek pro kojence, sbírání kol pro Afriku a další dobrovolnictví ve volném čase. To vše zvládá sedmašedesátiletá Marie Jakubíková z Veselí nad Moravou. Na konci října obdržela Cenu Charity. Přestože je už v důchodě, Charita se o ni může stále opřít. „Nejedu už na plný plyn, jen pomáhám, když mě zrovna potřebují,“ zůstává oceněná pečovatelka skromná...

V Charitě Veselí nad Moravou působíte už dlouhých 25 let, jak jste se tam ocitla?

V roce 1991 jsme si s kamarádkou udělaly kurz pro pomocné zdravotníky. A asi o dva roky později mě pak po mši cestou z kostela oslovila paní Vodná z Charity. Neváhala jsem. Tehdy jsem pracovala jako šička, ale začali jsme vyrábět pro rakouskou firmu elastáky a ty na našich starých strojích praskaly. Chtěla jsem dělat něco, co bude užitečné.

Vy nejste jen pečovatelkou, ale také koledujete se Třemi králi, pomáháte lidem bez domova, v kojeneckém ústavu a taky jste kdysi pomáhala s Charitou černobylským dětem. Prozrad'te něco víc...

Když přijížděly děti z oblasti zasažené černobylskou havárií na ozdravné pobyty do ČR, měli jsme velkou skupinku i u nás ve Veselí nad Moravou. Několik dětí jsme ubytovali přímo u nás doma. Aby se děti někam podívaly, něco tu zažily, brávali jsme je na výlety, vymýšleli programy. Potom šijeme s dalšími ženami panenky pro kojenecký ústav v Kyjově. Letos budeme dělat pro ně opičky z ponožek. Když tam dar přinášíme, nakoupíme s sebou ještě ovoce. Lidem bez domova pomáhám skoro pořád. Zvoní u nás doma u dveří stejně tak lidé z okolí, kteří přinášejí oblečení pro potřebné. To občas vozíme ještě seniorům na Valašsko do Štítné nebo dětem do Brumova. Dále sbírám kola pro Afriku. A pak ještě misijní klub, tam dělám dobrovolníka a pomáhají mi s tím i kolegyně z Charity. Připravujeme jarmark, pečeme koláče. Pak vždycky zajdu s holkami na kávu, horké maliny. Posedíme a popovídáme si, a ony jsou ochotné mi příště zase pomoci. Nic z toho všeho nedělám sama, je za tím kolektiv báječných lidí a v Charitě jsou děvčata úžasná, od vrchní sestry přes pečovatelky, zdravotní sestřičky až po účetní.

A to jste se dostali k pečování. Jak konkrétně jste pomáhala lidem jako pečovatelka?

Většinou jsem dělala ranní toalety, koupání, drobný úklid, nákupy, ale stříhala jsem i vlasy a udělala si kurz na pedikérku.

Dostáváte se do intimního prostředí nejrozličnějších rodin. Jak se lidé vyrovnávají s nemocí, stářím?

Za ty roky jsem se setkala se spoustou lidí. Někteří jsou miláčkové, jiní jsou zlobiví a chtějí snést modré z nebe, a to hned. Abych se o ně mohla starat, potřebuji Boží pomoc, ale také pokoru. Člověk by si chtěl někdy dupnout, ale musí být pokorný, trpělivý. Pořád dokola vysvětlovat, stát a nabízet, skoro prosit, jen aby se paní nebo pán aspoň trochu napili. Aby měli tekutiny. Ale když pak potkám bývalou klientku a ona mi řekne: „Maruško, jak budeš potřebovat, zajdu ke klientům a řeknu jim, že jste mi přidali 10 let života,“ to mám pak pocit zadostiučinění. Když se na nás klienti těší, oceňují naši práci, když to má smysl - z toho mám radost.

A co bolí pečovatelskou službu, s jakými problémy se aktuálně vyrovnává?

Dříve bylo úžasné, že jsme byli více propojeni se zdravotními sestrami. Jedna paní spadla a pozvracela se, tak jsem hned zavolala naši sestru a ta přiběhla paní zkontrolovat. Ted' by to už pojišťovna nezaplatila... Taky úřednickiny přibýlo. Sestry a pečovatelky mají práce nad hlavu, pak se vrátí z terénu a píší a píší... Dřív jsme mohly být déle s klienty, popovídat si, pomodlit se. Nevím, proč to tak nyní je...

Je podle Vás to popovídání, modlitba, kontakt s klientem stejně důležitý jako fyzické, zdravotní úkony?

Ano, je to taky péče. Povykládáme, co se děje ve městě, co se událo z kultury, jak je v kostele... Jsme jejich spojení se světem. Kolikrát nahrazujeme i jejich syny a dcery, kteří třeba bydlí jinde nebo nemají čas. Někteří lidé jsou smutní, že za nimi děti nemůžou přijít, tak je utěšujeme. A děvčata jsou kolikrát velmi vtipná a nápaditá. Třeba jedna sestra krásně zpívá, a tak lidem zazpívá a den je hned lepší. Pořád si trvám na svém a radím lidem: nechod'te do domova. Domácí péče je lepší.

Co jste si z bezpočtu setkání s bezpočtem lidí odnesla do svého osobního života? Co Vás ovlivnilo?

Vždycky lidem v jejich tíživé situaci říkáme: „Musíte chtít! Musíte se pohnout! Musíte se zvednout, obrátit se! Nesmíte plakat!“

Nesmět plakat? Není pláč naopak úlevný?

Když ukápne slzička, říkám: „Žádné plakání! Jen zvesela!“ Hned přineseme něco dobrého z ledničky nebo dáme dobré pitíčko. A pak pomáhají pozitivní příklady ze života. Jeden mladý pán přišel o nohu a já ho pak viděla v parku. Měla jsem radost. Dávám mu jedničku s hvězdičkou a zmíním to dalším klientům, aby se inspirovali.

A ještě se vrátíme k té Vaší osobní zkušenosti... Takže je důležité chtít? To je pohon do života?

Ano. A když to mají lidé těžké, je jim zle a přitom se snaží a dokáží být i šťastní - to oceňuji.

Pečovat o lidi, kteří jsou nemocní, prožívají nelehké období, to musí být i vysilující...

Když potkám někoho, kdo jde na to opačně - nechce, nesnaží se, je třeba odvést co nejlepší práci, a pak za tím vším zavřít dveře.

Pomáháte lidem, ale jste velmi vytížená, co na to Vaše rodina?

Manžel i syn občas brblají, kdy se bude pracovat doma na baráku.

At' si zavolám děvčata z Charity, at' uklidí dům (smích). Víte, nejdůležitější je zdraví, mít kolem sebe dobré lidi a to se pak krásně žije...

*K Ceně Charity gratuluje a za rozhovor děkuje
Karolína Opatřilová, ACHO*

Foto: Archiv Charity Veselí nad Moravou

Více času na práci, nebo říct kvalifikované „ne“. Vzkazují koordinátoři dobrovolníků Charitě

Olomouc - Jak vylepšit práci s dobrovolníky? A jak mohou dobrovolníci pomoci při mimořádných událostech? Nejen nad tím se zamýšleli ve středu 31. října koordinátoři dobrovolníků z Charit Olomouckého a částečně Zlínského, Pardubického a Jihomoravského kraje. Do Olomouce jich dorazila diskutovat necelá třicítka. Většina z nich by potřebovala na práci s dobrovolníky lepší podmínky, například více času.

Koordinátoři pro mimořádné události jsou ve spojení pravidelně, setkání těch, kteří pracují s dobrovolníky, se však uskutečnilo po dlouhých čtyřech letech. „Právě proto bylo třeba setkání uspořádat. Uskutečnilo se na půdě Arcidiecézní charity Olomouc v rám-

ci projektu Generálního ředitelství hasičského záchranného sboru Ministerstva vnitra Vybavení a výcvik krizových týmů Charity ČR,“ uvedl národní koordinátor pro mimořádné události Martin Zamazal.

Tisíce koledníků v ulicích nemá obdoby

Největší dobrovolnickou akcí v České republice je Tříkrálová sbírka. Každý rok se do ní zapojují tisíce koledníků a jejich vedoucích. „Tuto akci Charity zmiňují jako něco mimořádného i při PR a fundraisingových školeních,“ podotkl Martin Zamazal. Podle něj pomáhají dobrovolníci Charitě i při mimořádných událostech (nenadálé situace jako jsou povodně, vichřice, požáry, výbuchy, autonehody či sebevraždy). „Na mimořádky jsme při-

pravení, máme již lepší materiální vybavení a snažíme se pracovat systémově, ale důležití jsou především lidé. Oslovujeme naše zaměstnance, zda se chtějí účastnit a pomoci lidem zasaženým mimořádnou událostí. K nim se přidávají dobrovolníci, kteří pracovníky Charity doplňují," pokračuje Martin Zamazal.

Přestože má většina charitních koordinátorů bohaté zkušenosti se zapojením dobrovolníků, je možné ještě vylepšovat. Jedna diskuse tak střídá další. Projednává se, v jakých službách Charity mohou být dobrovolníci platní, kde je hledat, jak je nejlépe oslovit a jak o ně pečovat, jak je motivovat... „Co je třeba zlepšit? Vyšlo najevo, že některé dobrovolníky demotivuje přílišná institucionální Charity, na druhou stranu další si pochvalují, že jsou součástí komunity. Charitáci zase upozorňují třeba na to, že některé organizace, které by činnost dobrovolníků finančně podpořily, mají pravidla, která vyžadují, aby dobrovolník byl vyslán pouze ke klientům dané organizace, v tomto případě pouze ke klientům Charity. Jiné dobrovolníky tak nepodporí. Někteří lidé či instituce zase odmítají dobrovolníky Charity proto, že je spojována s církví," vyjmenovává některé z poznatků Anna Borková z Arcidiecézní charity Olomouc, která setkání svolala.

Prostějovští zase zdůrazňují, že dobrovolníci musí být důkladně prověřeni. „Nejdřív se nám musí osvědčit, teprve pak je můžeme poslat přímo ke klientovi," míní Vít Forbelský z Charity Prostějov.

Nejpalčivějším problémem je nedostatek času. Mnozí koordinátoři dobrovolníků působí ještě jako tříkráloví koordinátoři, pastorační asistenti nebo mají na starosti PR či fundraising. Mnohé Charity nemají pro ně dostatek peněz na zajištění většího úvazku. „A to je bolest. Je třeba si udělat analýzu, co je konkrétní Charita schopna kvalitně zajistit a v případě, že to není možné, přetěžovala by lidi, lámala něco přes koleno a neplnila dané sliby, pak musí umět říct kvalifikované „ne“,“ říká Martin Zamazal.

Při setkání se koordinátoři seznámí i s novou příručkou o dobrovolnictví při mimořádných událostech a s manuálem dobrovolnictví v Charitě.

Přítomní plánují další setkání na květen roku 2019. Tehdy by se chtěli dozvědět více informací o tom, jak pracují farní Charity.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Národní potravinová sbírka dala lidem možnost projevit solidaritu s potřebnými

Česká republika - Šestý ročník Národní potravinové sbírky proběhl v sobotu 10. listopadu 2018 od 8 do 18 hodin ve více jak 680 supermarketech v celé České republice. Zde mohl každý nakoupit a následně darovat trvanlivé potraviny a drogistické zboží. Charita Česká republika je oficiálním partnerem této sbírky, které se v regionech tradičně zúčastní řada místních Charit.

Cílem celonárodní charitativní akce Národní potravinová sbírka je dát možnost lidem projevit solidaritu s těmi, kterým nezbývá dost prostředků na základní trvanlivé potraviny či drogistické zboží.

Nákupem mohli lidé nejen pomoci, ale současně ukázat, že si uvědomují, že jsou mezi námi lidé v tíživé životní situaci. Národní potravinovou sbírku organizuje BpS – Byznys pro společnost ve spolupráci s Českou federací potravinových bank, Nadějí, Armádou spásy a Charitou Česká republika.

Do Národní potravinové sbírky se letos se svými vybranými prodejny zapojily Albert, Billa, Drogerie dm markt, Globus, Lidl, Makro, Penny Market, Rossmann a Tesco.

Na webových stránkách projektu informovali i o tipech na vhodné potraviny nebo drogistické zboží, které bylo vhodné darovat.

Šlo například o konzervy všeho druhu, instantní polévky, mouku, cukr, luštěniny, těstoviny, rýži, krupičku, cereálie, dětské výživy, cukrovinky pro děti (čokolády, bonbony), trvanlivé uzeniny, prací prášky, sprchová mýdla, hygienické vložky a dětské pleny.

Cesta vybraných potravin a drogerie vedla z nákupního košíku dárců k dobrovolníkům, kteří byli označeni logem sbírky. Ti převzali darované potraviny, roztřídili je a večer 10. listopadu byly tyto potraviny převezeny do skladů České federace potravinových bank. Odtud již jídlo poputuje k jednotlivým charitativním organizacím a přes ně k potřebným.

**Jan Oulík,
Charita ČR**

Charita v zimě nabízí útočiště lidem bez domova. Přibývají mezi nimi senioři a nemocní

Arcidiecéze olomoucká - Prečkat mrazivou noc v teple a suchu, zahřát se polévkou, čajem, podívat se na televizi, brázdit po internetu. A mnohdy i zachránit si zdraví či přežít. To nabízejí Charity v Olomouckém, Zlínském a části Pardubického a Jihomoravského kraje lidem bez domova. Zimy jsou mírnější, přesto jsou Charity už od listopadu připraveny i na nouzová řešení. Problémem je, že spousta lidí bez přístřeší stárne, zhoršují se jejich pohybové problémy, jejich onemocnění...

Například Charita Otrokovice se snaží, aby lidé bez domova nebyli během zimy v ohrožení života. Proto k nim vysílá terénní pracovní-

ky, kteří jim sdělí, kde mohou přespat v teple. „Všichni tak vědí, kam se můžou na noc uchýlit. Co ale nyní pozorujeme, mezi lidmi bez přístřeší přibývá seniorů s různými onemocněními i stupni invalidity. Potřebujeme je tak řešit ještě s pečovatelskou službou. Dále přibýlí lidé s psychickým onemocněním," upozorňuje vedoucí Azylového domu Samaritán Aleš Jaroš. Podle něj je pro tyto lidi velmi obtížné dosáhnout na bydlení, domy s pečovatelskou službou atd. „Je to těžké i pro klasické seniory, natož pro lidi, kteří mají v anamnéze dřívější problémový život nebo závislost. Mnozí mají také minimální příjem. Ale jsou mezi nimi i tací senioři, kteří peníze mají, ale stejně na bydlení nedosáhnou. Ubytovací kapacity chybí," dodává Aleš Jaroš.

Kapacity chybí, přestože Charita Otrokovice nabízí lidem bez přístřeší hned tři možnosti. Azylový dům s 37 lůžky, kde mohou přespat, stravovat se a pustit se do sociálních prací, je aktuálně plný. Stejně tak noclehárna se 4 lůžky, odkud musí lidé ráno odejít. „To se ale neustále mění, vždy se pár míst uvolní a brzy zase zaplní,“ říká Aleš Jaroš. Od poloviny listopadu Charita otevřela ještě vyhřívanou buňku, kde může ve dvou místnostech přespat až 20 lidí. Buňka je otevřená pouze přes noc do poloviny března. Loni tam Charita přijímala potřebné bez ohledu na to, zda požíli alkohol. Letos stanovila limit 1 promile. Vyhřívanou buňku provozují Charita Otrokovice a Město Otrokovice.

Noclehárny v Charitě Olomouc jsou už od září téměř každý den plné. Středisko Samaritán eviduje v pořadníku až 100 žádostí o službu Azylový dům přesto, že letos nově otevřený Domov sv. Anežky na Svatém Kopečku zčásti odlehčil potřebným lidem bez zázemí. „S prvním prosincovým dnem se otevrou i prostory nízkoprahového denního centra lidem, kteří se z kapacitních důvodů nedostanou na noclehárnu. Lidé bez domova tak budou mít možnost přečkat zimu v teple a využít také poradenství sociálních pracovníků,“ píše se v tiskové zprávě Charity Olomouc

I v předchozích letech vyhledávali služby Charity Olomouc lidé bez přístřeší, kteří stárnou a jejich zdravotní stav se zhoršuje. Letos se objevila další závažná skutečnost. „Ze zkušenosti víme, že v okamžiku, kdy se ochladí, začne počet nemocných bez domova narůstat,“ vysvětluje zdravotní sestra z ordinace pro lidi bez domova Helena Mikušková a dodává: „Překvapuje mě, že nyní ošetřujeme spíše mladší ročníky. Zčásti to může být odlivem starších nemocných a nesoběstačných lidí, kteří našli zázemí v novém domově s pečovatelskou službou na Svatém Kopečku, a zčásti, obávám se, i častým úmrtím našich klientů.“

Přenocovat je možné i v budově Charity Šternberk, a to díky službě „suchá židle“. Zde kromě nocehu se lidé zahřejí polévkou či čajem, mohou se podívat na televizi nebo internet. Uvnitř najde útočiště 8 lidí. Tato služba (19–7 hod) je otevřená od 19. listopadu

až do poloviny března. Přes den mohou potřební navštívit Denní centrum (8–14 hod).

Své dveře otvírá v zimě i Charita Zábřeh. Tam v případě dlouhodobé předpovědi mrazivých dnů startuje program „Zima na ulici“. „Ve spolupráci se sociálním odborem a městskou policií objíždíme squaty a zveme lidi bez domova k nám do Charity, kde najdou přes noc dočasné útočiště. Dostanou také teplé jídlo a nápoje, deky a teplé oblečení, mohou si vyřešit osobní hygienu a v přílehlé dílničce se zapojit i do pracovních činností,“ přibližuje ředitel zábřežské Charity Jiří Karger. V předchozích letech tu v Charitě nocovalo každou zimu 3–5 lidí, aktuálně tam přespávají dva lidé, kterým přívalový déšť vyplavil chatku a ta nevysychá.

Kyjovsko: ubytovny a hostince za lidi bez přístřeší

Charita Kyjov nemá žádné ubytovací prostory, přesto nezahálí a snaží se o lidi bez přístřeší postarat. „Vždy v zimě dáváme vědět starostům ze spádových obcí, aby v době třesknutých mrazů (když teplota klesne pod minus 10 stupňů Celsia) nabídli lidem bez domova nocleh ve vyhříváných prostorách, které jejich obec vlastní. Většinou jde o ubytovny s několika postelemi, vařičem, ledničkou, které využívají například dělníci při pracích v obci,“ uvedl Vladimír Měchura, ředitel Charity Kyjov s tím, že pokud je to v možnostech té které obce, chce, aby tam lidem nabídli ještě jedno teplé jídlo denně. To většinou zajišťuje hostinec v dané obci. „Nocleh i s jídlem pak starostové vyfakturují Charitě. Letos máme pro tyto účely vyčleněných 80 000 korun,“ pokračoval Vladimír Měchura. Loni této nabídky sice nevyužil nikdo (byla relativně teplá zima), ale v minulosti třeba i desítky lidí za jedinou zimu.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Světový den chudých: Slyšme volání lidí na okraji!

Chudoba neznamená jen nedostatek, ale také vyloučení ze „společnosti“, opuštěnost, osamění. Světový den chudých (18. 11.) je pro nás příležitostí slyšet „volání“ chudých, dát jim na jevo svůj lidský zájem a nabídnout pomoc.

Základní myšlenkou Světového dne chudých je papežova výzva k solidárnímu společenství. Papež v poselství vyzval biskupy, kněze a laické věřící „aby také letos a v budoucnu byl tento den slaven ve znamení radosti ze znovunalezené schopnosti být spolu.“ Kromě společných modliteb by komunita měla sdílet nedělní oběd. „Jde o zkušenost, která nás vrací k prvnímu křesťanskému společenství,“ vybízel papež František.

Charita se přidala

K papežovu poselství se připojila také Charita Česká republika. „Naši pracovníci a dobrovolníci se snaží podle této výzvy jednat. Chudým a vyloučeným lidem jsme nablízku, abychom je vyslechli, porozuměli jejich trápení a pomohli nalézt cestu, jak změnit jejich nepříznivý osud,“ říká Lukáš Curylo, ředitel Charity Česká republika.

S chudými lidmi a lidmi na okraji pracuje Charita, která tvoří síť zařízení, v řadě míst České republiky. Charita provozuje také služby v terénu, kde lidi na okraji vyhledává a nabízí jim odbornou pomoc. Charitní odborníci se snaží také odhalit příčiny chudoby a aktivně se snaží o změnu legislativy v této oblasti.

Světový den chudých se připomíná vždy 33. neděli v mezidobí, tedy neděli před slavností Ježíše Krista Krále. Letos připadl na 18. listopadu a jde o druhý ročník.

Připojte se na **#GivingTuesdayCZ** k Charitě a bojujte proti chudobě. Podpořte svým darem chudé lidi, chudé rodiny a umožněte jejich dětem lepší budoucnost. Vaše dary budou pomáhat po celé ČR. Přidejte se a pomozte nám měnit svět ve spravedlivější.

**Jan Oulík,
Charita ČR**

Rodinný život 5/2018 - Nejlepší léta jsou teď

S blížícím se koncem roku začíná být ve vzduchu cítit hřejivá atmosféra vánočních svátků. Přechod mezi starým a novým rokem a oslava příchodu Spasitele na náš svět jsou jistě vhodným okamžikem k zastavení a zamyšlení se. A tak se i my v redakci Rodinného života ohlížíme a přemýšlíme...

S Petrou Giraškovou v rubrice Pohledem církve nad prožíváním a užíváním různých životních etap – od bezstarostného mládí po zralý věk. V rozhovoru s o. arcibiskupem Janem Graubnerem u příležitosti jeho významného životního jubilea vzpomeneme na jeho kněžská a biskupská léta, jejich starosti i požehnání. Mini-rozhovory originálně nahlízejí na radosti a starosti různých životních období.

Jak žít spokojeně v přítomnosti, poradí Mgr. Petra Kučerová; MUDr. Jitka Krausová pak nabízí praktický návod na prožívání přítomného okamžiku před Bohem a s Bohem.

V rubrice Vztahy a výchova díky vypravěčskému umu Luboše Náglu zjistíte, jak se cítí děda v ledové tříšti. Magdaléna Strejčková vás zase lehce přesvědčí, že i s prvním šedivým vlasem můžete žít život „all inclusive“.

Duchovní život přináší oblíbeného Cherubína a Babiččinu teologii. Zamysleli jste se někdy nad tím, jestli nejste leklé ryby a jestli nebyl Pán Ježíš tak trochu špindíra? Plný inspirace a povzbuzení je životní příběh Antonia Domenica Mangana – muže, který věřil, že každý okamžik života je DAR.

I v tomto čísle najdete chutný recept (tentokrát na vánoční boršč), tipy na zajímavou literaturu a různé pastorační aktivity.

red

Předplatné či ukázkové číslo si můžete objednat na adrese:
Centrum pro rodinný život,
Biskupské nám. 2, 771 01 Olmouc,
tel.: 587 405 250,
e-mail: rodinnyzivot@arcibol.cz

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Kroměříž

Lukášek má nový invalidní vozík. Jeho rodina děkuje

Kroměříž - Lukášek Staněk má nový invalidní vozík. Dle slov maminky si ho oblíbil od prvního dne užívání. Důležité pro rodinu je, že Lukášek ve vozíku zvládne sedět i delší dobu, a to díky antidekubitní podložce a polohování zad. Původní kočár byl dlouho nevyhovující a bohužel už delší dobu v něm neměl správné držení těla. Za vozík Easy Jet 300 je rodina velice vděčná. Její syn může bezpečně sedět a je možné jej pohodlně přepravit do školy, na procházky apod. Rodina donedávna čekala ještě na dodání poutacích pásů, které již jsou namontované. Vozík je konečně kompletní.

Hlavním cílem projektu bylo pomoci s financováním kompenzační pomůcky - invalidního vozíku, na který odmítala zdravotní pojišťovna rodině opakovaně přispět.

Rodina Lukáška sehnala sama na vozíček prostřednictvím nadací Olgy Havlové, Agrofertu a Konta Bariéry 59 000 korun. Ve spolupráci s Charitou Kroměříž také příspěvek 35 000 korun od Nadace Pomozte dětem, od města Kroměříž 5 000 korun, od osobních dárců příspěvek 9 000 korun a z Postní almužny poskytla Charita Kroměříž 20 000 korun. Zbylou část 5 278 korun si rodina hradila sama.

Maminka Lukáše vyhledala Charitu Kroměříž, protože nadace Pomozte dětem požaduje podání žádosti přes instituci. „Projekt považujeme za úspěšný, získávání financí však z hlediska

administrativní a časové náročnosti je pro rodinu s postiženým dítětem, o které se celodenně starají, zbytečně zatěžující,“ míní ředitelka Charity Kroměříž Anna Valachová.

Děkujeme všem dárcům, kteří přispěli na zakoupení speciálního invalidního vozíku pro Lukáška Staňka. Jmenovitě nadaci NROS Pomozte dětem, nadaci Agrofert, Kontu Bariéry, Nadaci Olgy Havlové, dále paní europoslankyni MUDr. Olze Sehnalové, Městu Kroměříž, europoslankyni Ing. Michaelae Šojdrové, senátorce Mgr. Šárce Jelínkové a Mgr. Radovanu Klabalovi.

Nemalou částkou na vozík přispěla i Charita Kroměříž z Postní almužny, děkujeme tedy i všem drobným i větším dárcům, kteří přispívají do této sbírky.

PEČUJÍCÍ RODINĚ TÍMTO VYSLOVUJEME HLUBOKÝ OBDIV ZA VYTRVALOST A TRPĚLIVOST NEJEN V PÉČI O SYNA S POSTIŽENÍM, ALE I PŘI SPOLUPRÁCI S INSTITUCEMI.

Charita Kroměříž

Charita Moravská Třebová

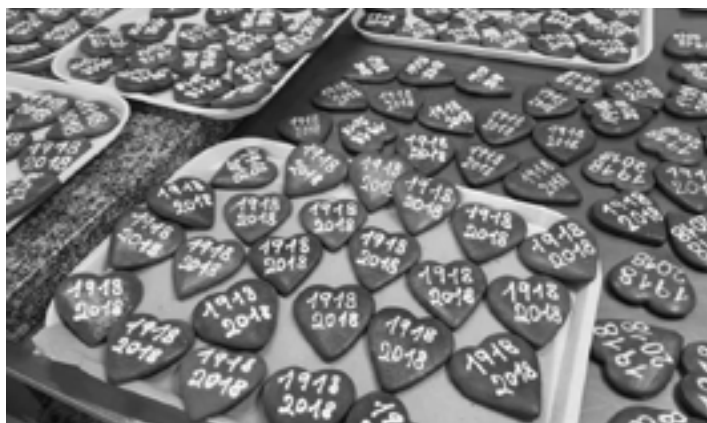
Ministerstvo pro místní rozvoj ČR oslavilo 100 let republiky perníky z Charity Moravská Třebová

Moravská Třebová, Praha - Charita Moravská Třebová napекla pro oslavu 100 let republiky na Ministerstvu pro místní rozvoj v Praze 1 500 perníků. Tematicky nazdobené perníky se na stůl ministerstva dostaly v rámci zakázky projektu

České bedýnky. Přímou v Moravské Třebové bylo 300 perníků s letopočtem založení republiky přichystáno pro každého, kdo vystoupal na rozhlednu Pastýřka. Tento výstup zpestřil pěší výlet ke 100. narozeninám republiky.

*Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová*

Národní potravinová sbírka vynesla v Moravské Třebové 818 kilogramů zboží

Moravská Třebová - Národní potravinová sbírka již šestým rokem na prahu adventního období mobilizovala obyvatele Moravské Třebové k solidaritě a pomoci potřebným. Sběrka probíhala v prodejnách BILLA a Penny. Tamní zákazníci do ní přispěli celkem 719 kg trvanlivých potravin a 99 kg drogistického zboží. Do akce se zapojilo 17 dobrovolníků, převážně ze skautského oddílu. Vybrané potraviny a drogistické zboží pomohou před Vánocemi zejména seniorům, matkám samoživitelkám, pěstounským rodinám a dětem z dětských domovů přímo v Moravské Třebové.

*Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová*

Deváté Svatomartinské veselí završil příjezd Martina na bílém koni

Moravská Třebová - Sál Na Písku v Moravské Třebové zaplnili klienti denního stacionáře Domeček, sociálně terapeutických dílen Ulita a klienti se zdravotním znevýhodněním ze spřátelených organizací v Pardubickém kraji. Slavili společně s Charitou Moravská Třebová svátek Svatého Martina. Akce se konala pod záštitou a za finanční podpory hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického a ve spolupráci s Vojenskou střední školou a Vyšší odbornou školou Ministerstva obrany v Moravské Třebové.

Vyšší odborná škola poskytla zdarma pro konání akce Sál Na Písku a propůjčila své studenty pro organizaci a výpomoc. Bohatý program si všichni náramně užili. Během odpoledne se na parketu předvedly mažoretky Poupata z Rozstání, Pohybové stu-

dio Háčko, Taneční skupina Elements nebo mažoretky Střípky. K tanci a poslechu hrála celý den skupina Domino. Před večerí dorazil i Svatý Martin na bílém koni a nechybělo ani zábavné losování o ceny.

Charita Moravská Třebová tímto děkuje hejtmánovi Pardubického kraje Martinu Netolickému, Vojenské střední a Vyšší odborné škole Ministerstva obrany v Moravské Třebové, všem dobrovolníkům a v neposlední řadě sponzorům, kteří věnovali hodnotné dary do bohaté tomboly.

Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová

Charita Nový Hrozenkov

Doprovázení jako součást Poradny Sv. Rity

Nový Hrozenkov - „Jedním z důvodů, proč Charita Nový Hrozenkov vložila své síly do vzniku Poradny Svaté Rity, byla potřeba věnovat se i lidem, kteří prožívají konec života, a to ať už ten svůj či někoho ze svých blízkých,“ říká Lenka Vráželová, vedoucí služeb Charity Nový Hrozenkov a „čerstvě“ také certifikovaný poradce pro pozůstalé.

Lenko, mohla bys, prosím, krátce nastínit, co tato profesní odbornost – certifikovaný poradce pro pozůstalé, vlastně znamená?

„Pokud bych tento název měla přiblížit, jde o DOPROVÁZENÍ v náročných situacích, kdy funguji jako průvodce, nejen pro pozůstalé, ale i v období na sklonku života. Přičemž pomoc a podpora je zaměřena na více rovin. Jsme připraveni - ve chvíli, kdy je potřeba mluvit o umírání, ve chvílích, kdy je potřeba jen naslouchat. Jindy se lidé na nás obracejí s prosbou o pomoc s praktickými věcmi – úřední záležitosti, notář, nebo zařízení pohřbu. Nemalá část jsou také informace, na co mohou mít lidé nárok, do jakých dokumentů mohou nahlížet. Co už si málo lidí uvědomují je fakt, že toto náročné období ovlivní i ekonomickou situaci rodiny - i s tímto umíme pomoci.“

Tato etapa života nás však většinou překvapí i jinak...

„Ano. Najednou čelíte emocím - svým, svého blízkého. Do popředí se dostávají věci nevyřčené, často bolestné. Někdy

jsou jednotliví členové rodiny každý v jiné fázi vyrovnání se se smrtí – chtě nechtě čelíte i otázkám o vlastní konečnosti. Pokud v této fázi vstoupí do péče třetí osoba v podobě poradce, může dojít k velkému ulehčení. Je to stejné, jako když má člověk potíže s chůzí, určitě zvládne dojít na místo, kam potřebuje. Ovšem ve chvíli, kdy je poblíž hůlka, je cesta lehčí a méně namáhavá. Nikdo nemůže jít za vás, ale my budeme jistotou, že lze vše zvládnout. Je těžké si představit, jaké to je, co budeme prožívat. Ale věřte, že může jít o chvíle naplněné radostí ze života, někdy se i nasmějeme. Najednou je nějak více času na vděčnost a opravdovost. Láska dostává jiný rozměr.“

vl

V Lávce přibývá aktivit

Horní Vsacko - Pro lidi s mentálním postižením a psychicky nemocné působí v oblasti Horního Vsacka již čtvrtým rokem služba Lávka.

A jak je patrné ze slov její vedoucí Marcely Cholevíkové, určitě nezahálí: „Scházíme se zhruba dvakrát týdně a trávíme společně volný čas. Řešíme problémy každodenního života. Jsme si navzájem oporou i pomocí. V letošním roce se nám podařilo díky grantu Nadace Olgy Havlové získat auto, které nám umožní trávit více času v terénu, mezi klienty a s klienty,“ říká M. Cholevíková. Neopomíná vyzdvihnout pomoc firmy Augustiniánské lesy, která Lávku podporuje nejen finančně, ale i jinak. „Můžeme díky této pomoci realizovat spoustu aktivit, což by nebylo jinak možné,“ dodává vedoucí.

„Jsem rád, že mám nějakou aktivitu a nesedím enem doma. Když překonám sám sebe, možu si sebja aj víc vážit,“ říká jeden z klientů.

„A tak máte-li ve své blízkosti člověka, kterému bychom mohli být k užitku, nasměrujte ho, prosím, k nám. Troufnu si říci, že nebude litovat,“ usmívá se M. Cholevíková.

**Renata Holčáková,
Charita Nový Hrozenkov**

**Charita
Nový Hrozenkov**

VÁNOČNÍ DÁREK PRO BABI S DĚDOU A NEJEN PRO NĚ...

DARUJTE ZÁŽITEK

Také každý rok přemýšlíte, čím obdarovat pod stromeček babičku, dědu a další z rodiny? Vždyť oni už přece všechno mají a opravdu nic nepotřebují. Zapomeňte letos na dárkové balení vitaminů či pracích prášků, a darujte jim zážitek, na který budou ještě dlouho vzpomínat!

VĚNUJTE DÁRKOVÝ POUKAZ NA VÝLETY

Dárkové poukazy mají hodnotu 500 Kč (1 zájezd), 1000 Kč (2 zájezdy) nebo 1500 Kč (3 zájezdy).
Objednávky přijímáme do pátku 21. 12. 2018 do 18:00 hodin.

Více informací na tel: 732 440 930,
e-mail: eliska.suchanova@nhrozenkov.charita.cz

Něco málo z naší nabídky:

- Jarní Luhačovice s vůní kávy a soli
- Pečení v dřevěnici ve Valašských Kloboukách
- Medový Frýdek-Místek
- Velikonoční Rožnov pod Radhoštěm
- „Zázračná“ Turzovka
- Maso a pohanka na Valašsku
- Cinkání skleniček ve Vizovicích
- Otevírání pramenů v Luhačovicích

Charita Olomouc

Charita Olomouc uspořádala workshop pro poskytovatele sociálních služeb MAS

Olomouc, Havlíčkův Brod – Nezisková organizace Místní akční skupina Královská stezka (MAS) se sídlem nedaleko Havlíčkova Brodu navštívila ve čtvrtek 18. října Charitu Olomouc. Členové pracovních skupin, složených z poskytovatelů sociálních služeb, zaměstnanců státní správy, zástupců obcí včetně zástupců řídicí skupiny organizace, se seznámili s chodem sociálních služeb Charity Olomouc, poskytovaných v olomouckém děkanátu.

MAS Královská stezka je v současné době realizátorem tvorby Střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb v ORP Havlíčkův Brod a ORP Světlá nad Sázavou. V rámci tohoto projektu byly vytvořeny pracovní skupiny Senioři, Služby pro zdravotně a mentálně postižené, Rozvoj ostatních sociálních služeb – etnické menšiny, duševní zdraví, rodina a děti aj. „Pro členy pracovních skupin pořádá naše MAS workshopy za účelem seznámení se s příklady dobré praxe. Vzhledem k úspěchům Charity Olomouc a zaměření na stejné cílové skupiny jsme se rozhodli navštívit vaši organizaci, abychom se obeznámili s jejím chodem, rozšiřujícími nápady či dalšími návrhy, které v rámci rozvoje realizujete,“ uvedla Monika Čejková, projektová manažerka sociálního plánování MAS Královská stezka.

Účastníci se zajímali o provoz služeb střediska Samaritán a střediska psychosociální pomoci sv. Vincence a Kryštofa. Dotazy se týkaly například vedení evidence klientů, způsobu úhrady sociálních služeb, platových podmínek sociálních pracovníků a mnohé další. V prezentaci služeb pro lidi bez domova zazněly i příklady z praxe se závislými klienty. Miroslava Koutská, vedoucí středis-

ka pro lidi s duševním onemocněním, přiblížila fungování sociálně terapeutické dílny a její spolupráci s charitní prodejnou Dobrodruhá. Během besedy účastníci navštívili Azylový dům pro muže a charitní obchůdek Dobrodruhá. Na závěr workshopu následovala exkurze na středisko psychosociální pomoci a prezentace služeb Krizové pomoci a Dluhové poradny Charity Olomouc.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Na zesnulé klienty Charita nezapomíná

Olomouc - V pondělí 5. listopadu byla v kostele sv. Filipa a Jakuba v Olomouci – Nových Sadech sloužena mše svatá za zesnulé klienty střediska sv. Alžběty. V přímlovkách zazněla jména zemřelých klientů, kteří byli v péči domácí zdravotní a hospicové služby a pečovatelské služby Charity Olomouc. Po mši svatě se pozůstali spolu s charitními pracovníky vydali průvodem na hřbitov, kde se u hlavního kříže pomodlili za ty, kteří již odešli...

Mši svatou celebroidal otec Libor Churý, místoděkan a farář v Nových Sadech a Slavoníně, za účasti kaplana vazební věznice a trvalého jáhna římskokatolické církve Otto Brocha. V závěreč-

né modlitbě požehnal kněz pracovníkům střediska sv. Alžběty s prosbou, aby skrze jejich službu umírající směli zakoušet dotek Boží lásky. „Zapálené svíce v rukou nás všech přítomných, pozůstalých a charitních pracovníků, se staly živou pamětí na jednotlivé klienty, na které nezapomínáme a nadále je neseme ve svých modlitbách,“ přiblížila Jana Černošková, sociální pracovnice střediska sv. Alžběty.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Poradit se nic nestojí – jen čas

Olomouc – Většina dlužníků řešení svých finančních problémů odkládá. Doufají, že se situace zlepší nebo ji nepovažují za tolik závažnou, když ještě na jejich dveře neklepe exekutor. Někteří dlužníci si uvědomují závažnost nesplacení svých závazků, ale velkou překážkou je pro ně stud. Mají pocit, že selhali. Jiní se domnívají, že východiskem může být další nová půjčka, která uhasí problém se splácením staré půjčky. To byl i případ svobodné matky Simony, která si první půjčku vzala na popud své zadlužené matky, která neměla peníze na zaplacení nájemného.

Simona se ocitla v tíživé situaci v době, kdy se sama starala o tříletého syna a zároveň žádala o svěření dvou svých mladších sourozenců do pěstounské péče. Matka paní Simony neměla z důvodu zadluženosti peníze na zaplacení nájemného, elektřina s plynem jim pro neuhrazení záloh byla odpojena. Simona požádala o půjčku a rovněž si na sebe nechala přepsat matčiny dluhy za energie, které se snažila z půjčky uhradit. Po zapojení energií však matka opět neplatila žádné zálohy a celá situace se znovu opakovala.

„V poradně jsme Simoně pomohli zorientovat se v situaci. Vytvořili jsme společně přehled dluhů a vyhodnotili, že nejlepším řešením pro ni bude požádat o oddlužení,“ uvedla Eva Koblihová, sociální pracovnice Charity Olomouc. Díky pomoci Dluhové poradny bylo rozhodnuto o oddlužení plněním splátkového kalen-

dáře. Simona nyní pravidelně splácí dluhy, které již nenarůstají. Podařilo se jí najít nájemní byt a sourozence získat do pěstounské péče. Je ráda, že zvládla vyřešit dluhové problémy spojené s minulostí a může tak dopřát sourozencům, sobě i synovi klidný život bez obav z exekuce.

Lidé často řešení své dluhové situace odkládají. „Jeden náš klient se soustředil na rekonstrukci nemovitosti a na vyřizování dokladů pro oddlužení neměl, dle svých slov, čas ani energii. Další klientka uvedla, že nemohla řešit své dluhy, protože měla pořád nemocné děti a sama měla zdravotní a osobní problémy,“ vysvětluje Eva Koblihová a dodává: „Bohužel, mnozí často řešení svých finančních potíží spojených se zadlužeností oddalují. Přitom právě časný zásah v podobě žádosti o oddlužení může předejít dalšímu zhoršování jejich poměrů.“ Lidé se mohou obrátit na odbornou pomoc už v době, kdy zaznamenají první potíže se splácením dluhů. V České republice se věnuje odbornému dluhovému poradenství několik neziskových organizací. Jednou z nich je Charita, která poskytuje služby Dluhové poradny bezplatně.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Jindřich Štreit: Vzájemnosti jsou knihou, která pomůže

Olomouc - Charita Olomouc vydala publikaci fotografií Jindřicha Štreita, jejíž zisk podpoří služby střediska Samaritán pro lidi bez domova. Křest knihy s autogramiádou a vernisáží publikovaných snímků se uskutečnil ve středu 7. listopadu v 17 hodin v prostorách bistra Bistrá kráva a charitního obchůdku Dobrodruhá. Kniha fotografií, v níž se autor soustředil na osudy lidí bez domova, nechce šokovat scénériemi ze života těch, kteří se ocitli na okraji společnosti. Cyklus vybraných fotografií je nesen v duchu názvu publikace, který odkazuje k potřebě lásky, vzájemného vztahu a lidské důstojnosti, která náleží každému člověku bez rozdílu.

Příběhy zachycené na snímcích mnohdy zamrazí, avšak na pozadí těžkostí, v nichž se ne vždy vlastní vinou lidé bez domova ocitají, odhalil Jindřich Štreit ohromující hloubku lidskosti a nikdy neutuchající touhy po lásce. Kniha fotografií, které jsou doplněny více jak desítkou básnických textů, je tak více než sociálním dokumentem. „Pro mě osobně je v této publikaci téma lidí bez domova zajímavé a netradičně pojato právě propojením fotografie a poezie,“ přibližuje profesor Jindřich Štreit a dodává:

„Fotografie se s texty vzájemně doplňují a společně tak otevírají dialogický prostor, který má až existenciální přesah.“

Jindřich Štreit se problematice bezdomovectví začal věnovat ve spolupráci s charitními sociálními pracovníky v Olomouci, postupně se oblast rozšířila o Šternberk, Svitavy, České Budějovice, Tábor a Prahu. Fotograf doprovázel terénní pracovníky na cestě za lidmi bez zázemí do improvizovaných příbytků ve volné přírodě, do squatů, zahradních chatků, pod mosty, navštěvoval klienty v azylových domech a sociálních bytech. „Velmi mě těší, že veškerý zisk z této publikace bude věnován právě službám pro lidi bez domova,“ doplňuje renomovaný fotograf. Publikace s názvem „Vzájemnosti“ obsahuje výběr fotografií z olomouckého cyklu Kde domov můj, šternberského cyklu Uzel v životě a fotografie z českobudějovického a svitavského regionu.

Za pořízenými fotografiemi tak lze tušit nejen vlastní invenci autora, ale i práci všech sociálních a terénních pracovníků, kteří se lidem bez zázemí po léta věnují. „Po létech spolupráce s fotografem jsme nesmírně rádi, že se autorovo úsilí zhmotnilo do této velmi oslovující publikace. Kniha, kterou držíme v rukou,

je nejen výrazem autorovy práce, i když to především, ale také spolupráce celé řádky citlivých a zapálených lidí, jimž všem patří velký dík," shrnuje Petr Prinz, zástupce ředitelky Charity Olomouc. Křest publikace s autogramiádou Jindřicha Štreita doplnila výstava fotografií, která potrvá až do konce listopadu. Vydání publikace bylo podpořeno programem ČSOB pomáhá

regionům, jehož cílem je finanční podpora vybraných veřejně prospěšných projektů.

**Eva Štefková,
Charita Olomouc**

Středisko Samaritán rozšiřuje kapacitu sociálních bytů pro lidi v nouzi

Olomouc, Přerov – Díky poskytnuté dotaci v rámci Integrovaného regionálního operačního programu (IROP) získala Charita Olomouc nové byty pro lidi v nouzi v Přerově a Tršicích. Jedná se celkem o 7 bytových jednotek pro osoby nacházející se v tíživé životní situaci, které pro nízký příjem nedosáhnou na běžný komerční nájem. V nově opravených bytech tak našla důstojný domov matka samoživitelka se čtyřmi dětmi i starší manželská dvojice.

Paní Alena žila dlouhé roky se svým partnerem a čtyřmi dětmi v objektu, který neodpovídal standardům současného bydlení. V domě nefungovala elektřina, netekla voda, netopilo se. V posledních letech jejich soužití se partner paní Aleny stával stále více agresivním a paní Alenu fyzicky napadal. Když přišel o práci, rodina neměla ani na nezákladnější potřeby. Paní Alena se rozhodla navštívit přerovskou Charitu, kde ji pracovníci nasměrovali k projektu sociálního bydlení Charity Olomouc. Po vyřízení nezbytných záležitostí se paní Alena se strádajícími dětmi okamžitě přestěhovala do připraveného sociálního bytu.

Díky poskytnuté dotaci zakoupila Charita Olomouc v loňském roce čtyři byty v Přerově, kde již našlo nový domov 12 osob. „Počet lidí bez domova v České republice dlouhodobě narůstá. To je zvláště patrné i u nás v Olomouci, kde lidé s nízkými příjmy nemají šanci dosáhnout na důstojné bydlení,“ vysvětluje zástupce vedoucího střediska Samaritán Jan Buka. Jedná se především o matky samoživitelky, starší lidi s nízkými příjmy nebo osoby, které dostaly výpověď z bytu a ocitly se tak bez střechy nad hlavou.

Na podzim byla rovněž ukončena rekonstrukce horního patra fary v Tršicích. „V objektu se nyní nacházejí tři sociální byty, vhodné například pro menší rodinu, manželský pár a jednotlivce. Přízemí fary bude i nadále sloužit farnosti,“ sděluje Jan Buka. V projektu rekonstrukce fary v Tršicích se tak setkává projekt nájemního sociálního bydlení spolu s prostorem určeným pro farnost. „Přejeme si vytvořit komunitní prostor jak pro farnost, tak pro nájemníky a pracovníky našich sociálních služeb,“ přibližuje Jan Buka. V objektu sídlí rovněž pečovatelská služba Charity Olomouc.

Do nejrizikovější skupiny ohrožené ztrátou bydlení spadají matky s dětmi, osoby sociálně vyloučené nebo ohrožené sociálním vy-

loučením a senioři. Specifickou skupinu osob tvoří oběti trestných činů a osoby dlouhodobě znevýhodněné na trhu bydlení. „Novou zkušeností je pro nás nabídka bydlení pro rodiny. Jsme rádi, že tento projekt umožní vytvořit dobré zázemí pro děti, které jsou nepříznivou sociální situací traumatizovány,“ přiblížil Petr Prinz, zástupce ředitelky Charity Olomouc.

Ministerstvo pro místní rozvoj České republiky podpořilo projekt střediska Samaritán „Kde domov můj“ dotací v celkové výši 8 168 000 korun.

**Eva Štefková,
Charita Olomouc**

Přibývá lidí využívajících služby nocleháren. Charita je připravena na zimu

Olomouc - Ačkoliv letošní zima zatím doposud připomínala spíše jarní období, noclehárny v Charitě Olomouc jsou už od září téměř každý den plné. Středisko Samaritán eviduje v pořadníku až 100 žádostí o službu Azylový dům, a to i přes skutečnost, že letos nově otevřený Domov sv. Anežky na Svatém Kopečku zčásti odlehčil počtu potřebných lidí bez zázemí. Charita Olomouc vyhlásila sbírku Krajíc chleba pro chudé a sbírku spacích pytlů, karimatek a dek.

Terénní pracovníci zaznamenali zvýšenou poptávku po spacích pytlích. „Před příchodem mrazů se zaměřujeme zvláště na duševně a fyzicky nemocné klienty, zjišťujeme, v jakém jsou stavu a zda jsou vybaveni pro případ, že udeří mrazy,“ sděluje Veronika Machálková, koordinátorka terénního programu Charity Olomouc. Sběrka spacích pytlů, stanů a dek, které mohou dárce nosit na Charitu až do konce února, má pomoci právě lidem, kteří přebývají pod provizorními přístřešky, jako jsou squaty, zahradní chatky či opuštěná stavení.

Denní centrum zahájilo zimní provoz již začátkem listopadu víkendovým výdejem stravy. S prvním prosincovým dnem se rovněž otevrou prostory nízkoprahového denního centra lidem, kteří se z kapacitních důvodů již nedostanou na noclehárnu. Lidem bez domova se tak dostane během zimy možnosti přečkat noc v teple včetně poradenství sociálních pracovníků.

V ordinaci pro lidi bez domova očekávají nárůst nemocných s první výraznou změnou počasí: „Ze zkušenosti víme, že v okamžiku, kdy se ochladí, začne počet nemocných bez domova narůstat,“ vysvětluje zdravotní sestra Helena Mikušková a dodává: „Překvapuje mě, že nyní ošetřujeme spíše mladší ročníky. Zčásti to může být odlivem starších nemocných a nesoběstačných lidí, kteří našli zázemí v novém domově s pečovatelskou službou na Svatém Kopečku, a zčásti, obávám se, i častým úmrtím našich klientů.“

Domov sv. Anežky na Svatém Kopečku s kapacitou 30 lůžek je již od svého vzniku začátkem roku plně obsazen. „Žádosti nám stále přibývají, a to zejména z různých léčeben či azylových domů.“

Jedná se o osoby, u nichž se zhoršil zdravotní stav, a potřebují dopomoci s péčí. Mnozí nemají podporu rodiny či blízkých, jsou omezeni či zbaveni svéprávnosti, zatíženi psychickými potížemi nebo trpí nějakou závislostí,“ přibližuje koordinátorka domova Alžběta Kučerová. Posláním Domova sv. Anežky je nabídnout podporu a pomoc osobám, které se ocitly bez přístřeší, a jejich zdravotní stav vyžaduje péči druhé osoby.

O letošních vánočních svátcích Charita počítá s navýšením množství vánočních balíčků i štedrovečerních porcí. „Loni jsme vydali kolem 230 porcí, letos plánujeme přibližně o 80 balíčků i porcí řízku s bramborovým salátem více než v loňském roce. Za tím účelem vyhlášíme sbírku Krajíc chleba pro chudé,“ sděluje vedoucí Centra materiální pomoci Barbora Cigánková. V loňském roce dárce věnovali více než 50 kg cukroví a pomohli tak zajistit 230 štedrovečerních porcí a 270 vánočních balíčků. Sběrka potrvá až do 24. prosince.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Oblastní charita Uherský Brod

Pracovníci trnavské Charity se vzdělávali v Uherském Brodě

Uherský Brod - „Dodržování základních lidských práv a svobod, personální a provozní oblast kvality“ – to byla témata vzdělávací akce, které se zúčastnili pracovníci slovenské arcidiecézní Charity Trnava u svých kolegů z Oblastní charity Uherský Brod. Akce se konala v Uherském Brodě, v prostorách Dobrovolnického centra Stopa, v úterý 16. října 2018.

Účastníci živě diskutovali o problematice v této oblasti a situacích, které při své práci pracovníci obou Charit každodenně řeší.

Přítomní měli možnost získat informace z činnosti Dobrovolnického centra Stopa, které je součástí činnosti Oblastní charity Uherský Brod.

Setkání se uskutečnilo v rámci projektu Evropské unie s názvem „Vzájemnou spoluprací ke zkvalitňování služeb“ (č. projektu NFP304031D115, operační program INTEREG V-A Slovenská republika – Česká republika 2014-2020).

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod*

Ředitelé Charit jednali o hospicové péči

Dolní Němčí - Setkání ředitelů několika Charit v čele s ředitelem Arcidiecézní charity Olomouc Václavem Keprtem se uskutečnilo na konci října ve školicím středisku Oblastní charity Uherský Brod v Dolním Němčí.

„Důvodem setkání bylo projednání otázek, týkajících se domácí hospicové péče a také problematika zapojení řady nových soukromých podnikatelských subjektů v této oblasti. Problém je v tom, že Charita poskytuje hospicovou neboli paliativní péči od počátku svého vzniku, a to zdarma a v plném rozsahu. Naproti tomu soukromé subjekty veřejnosti představují tuto svou činnost veřejnosti ve stejné oblasti jako novinku a řadu úkonů si nechávají od klientů a jejich rodin platit. S ostatními řediteli jsme hovořili například o tom, jak zlepšit orientaci veřejnosti v této věci,“ vysvětlil ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod*

Jak pomáhá Charita. To se dozvěděli Bojkovičtí

Bojkovice - Ředitel brodské Charity Petr Houšť spolu se svým zástupcem Františkem Bílkem přijeli v úterý 6. listopadu do klubu seniorů v Bojkovicích, aby prezentovali činnost Charity Uherský Brod. „Prezentace trvala dvě hodiny a přítomných padesát občanů pozitivně kvitovalo práci, rozsah a kvalitu našich služeb. Posluchači se živě zajímali o činnost Charity a aktivně se zapojovali do diskuse s vedením Charity Uherský Brod,“ popsal setkání s bojkovickými občany ředitel uherskobrodské Charity Petr Houšť.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod*

Potravinová sbírka v Bánově osladila život i organizátorům

Bánov - Sběrka potravinového i drogistického zboží, určená na pomoc potřebným v regionu Uherskobrodsko, se konala v pátek 9. listopadu v Bánově, v tamní Jednotě. „Jednalo se o další sbírku ze série podobných akcí konaných pod názvem Ne každý má hody. Tyto sbírky pořádáme už několik let v řadě obcí Uherskobrodsko. Zákazníci nám pomáhají skvělým způsobem a stejně tak tomu bylo i tentokrát v Bánově, kde jsme od lidí v prodejně obdrželi celkem 50 kilogramů potravin a hygienických potřeb. O vstřícnosti dárců svědčí i to, že sladkostmi obdarovali i naše pomocníky,“ poznamenal jeden z hlavních organizátorů akce, František Bílek z uherskobrodské Charity.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod*

Národní potravinová sbírka: lidé darovali plné košíky zboží

Uherský Brod, Uherské Hradiště - V sobotu 10. listopadu se také uherskobrodská Charita zapojila do Národní potravinové sbírky. Pracovníci brodské Charity s dobrovolníky přebírali v prodejnách Tesco Uherský Brod a Uherské Hradiště zboží od dárců. „V obou obchodech jsme celkem vybrali 1 497 kilogramů potravin a drogistického zboží. Sbírkou pomáhalo zajišťovat deset dobrovolníků. Bylo znát, že veřejnost si na tento typ sbírky již postupem let zvykla, zákazníci byli velmi štedří. Překvapila nás velkorysost některých zákazníků, kteří nakoupili třeba celý nákupní vozík zboží, a vše nám pak darovali. A nešlo o ojedinělý případ, takovou situaci jsme zažili toho dne vícekrát,“ sdělil František Bílek z uherskobrodské Charity.

Potraviny Charita rozdává potřebným lidem v regionu Uherskobrodsko.

Velmi děkujeme dárcům, organizátorům sbírky i oběma prodejnám Tesco za výbornou spolupráci.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod*

V Horním Němčí oslavili den laskavosti

Horní Němčí - U příležitosti Světového dne laskavosti 13. listopadu vystoupily děti místní základní a mateřské školy pod vedením pana ředitele Břetislava Leblocha před klienty Pečovatelské služby Horní Němčí.

Děti předvedly klientům svůj talent, ale i dovednosti napříč uměním - zpívaly a hrály divadlo či na hudební nástroje. Během programu děti i pedagogové také pohostili klienty chutným občerstvením a potěšili milým úsměvem.

Děkujeme všem dětem a paním učitelkám za radost, kterou nás obdarovávají a těšíme se zase brzy na viděnou.

*Jana Mackovičová,
sociální pracovnice*

Přípravy na Tříkrálovou sbírku jsou v plném proudu.

Hledají se noví koledníci

Uherskobrodsko - Tříkráloví koledníci se v obcích a městech na Uherskobrodsku objeví ve dnech 4. a 5. ledna 2019. Sbírka v Uherském Brodě bude slavnostně zahájena 4. ledna ve farním kostele ve 14.45 hodin.

„Letošní novinkou pro veřejnost je možnost navštívit v neděli, po tříkrálovém koledování, farní kostel, ve kterém bude při této příležitosti ticho a šero. Lidé tam mohou přijít, stejně jako kdysi pověstní Tři králové, poklonit se Ježíši – Božímu synovi, případně se tam svěřit se svými trápeními či přáními. Zároveň bude v kostele připravena pokladnička pro dárcy, které Tři králové doma nezastihnou,“ nastínil jeden z hlavních organizátorů Tříkrálové sbírky na Uherskobrodsku František Bílek.

Loni Uherský Brod „brázdilo“ na 40 skupinek koledníků. Letos

jich bude potřeba ještě o něco více. „Potřebovali bychom sehnat minimálně 50 skupinek, to znamená celkem 150 menších koledníků a 50 vedoucích. Uvítáme proto každého zájemce z řad veřejnosti,“ dodal František Bílek. Zájemci se mohou hlásit už během prosince buď prostřednictvím e-mailové adresy Františka Bílkovi (frantisek.bilek@uhbrod.charita.cz) nebo telefonicky (724 651 321). První týden v lednu si pak mohou vyzvedávat oblečení tříkrálových koledníků na uherskobrodské poliklinice, v kanceláři Centra potravinové a materiální pomoci (pavilon B, dveře 130, vedle laboratoře).

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod*

Oblastní charita Uherské Hradiště

Jezevčáci navštívili seniory z centra denních služeb

Uherské Hradiště - Šest čumáčků a dvacet čtyři nožiček, o kom vlastně mluvíme? No přece o šesti malých jezevčících, kteří v rámci canisterapie navštívili uživatele v Centru denních služeb pro seniory.

Sametová srst jezevčků při hlazení navozovala u uživatelů pocit klidu a relaxace a vyvolala u nich vzpomínky na zvířata, jaká v minulosti doma chovali. Jezevčáci navíc předvedli, jakou mají energii a lásku k lidem.

Kontakt s pejsky uživatelům vykouzil úsměv na tváři, a ten vypovídá za vše.

Oblastní charita Uherské Hradiště

Návštěva Haldy: padající listí, romantika, vzpomínky...

Boršice - Podzimní počasí plné slunce a padajícího listí nás namotivovalo k návštěvě farmy a restaurace Haldy v Boršicích u Buchlovic. Uživatelé Centra denních služeb pro seniory se prošli po okolí farmy i cestou lemovanou stromy a rybníkem.

Při procházce jsme sledovali padající listí ze stromů, které navozovalo podzimní romantiku. Ta vnesla do každé duše klid a pohodu. Na farmě samozřejmě nesmí chybět domácí zvířata, která jsme pozorovali v areálu Haldy a připomněli tak uživatelům, jaké oni měli domácí mazlíčky a jak se o ně starali. Návštěva Haldy se nám líbila a rádi se budeme na toto místo vracet.

*Radka Stuchlíková,
Oblastní charita Uherské Hradiště*

Přednáška přiblížila nebezpečí okultismu a magie

Uherské Hradiště - Pozvání pastorační asistentky Hany Reichsfeld přijal Václav Čáp – misionář a teolog. Při své přednášce uvedl přítomné do problematiky nebezpečí okultismu a magie. Zároveň poukázal, jak je lze rozpoznat a jaká je obrana proti jejich vlivům.

Mnozí z nás si pod pojmy *okultismus* a *magie* představují temné duchy, postavy oděné v černých hábitech vzývající kouzelné formule, či mají jiné mnohdy i trochu úsměvné představy. Na okultismu a magii však není veselého zřehla nic. Slovo „okultismus“ pochází z latinského „occultus“ - tajný, skrytý, utajený.

Okultismus představuje duchovní nauku („vědu“) spojenou se zvláštními schopnostmi, ve které lidé hledají buď poznání nebo moc z jiného zdroje než z Boha, a to tam, kde takové poznání nebo moc může pocházet pouze z Boha. Jde o tajnou nebo skrytou nauku, která se zabývá nadsmyslovými jevy, jež nelze vědecky vysvětlit. Každá okultistická nauka vychází z přesvědčení, že

ve světě kromě racionálně poznávaných sil existují ještě jiné neznámé síly, se kterými může člověk nějakým způsobem zacházet a je ovládat pomocí magie nebo tajné praktiky, a tak dosáhnout nadvlády nad lidmi nebo věcmi. Takovými praktikami za účelem tajného poznání nebo moci se lidé otevírají působení zlých duchů, i když si to neuvědomují a často mají pocit, že nedělají nic špatného. Všechny křesťanské církve považují jakékoli formy okultismu za hříšné a škodící člověku na jeho životní cestě. Písmo sv. Starého i Nového zákona v tomto mluví zcela jasně.

Teoretickým základem pro okultismus je esoterismus (z řeckého „esoterós“ – uzavřený, vnitřní, vyhrazený několika jedincům). Esoterické učení je určeno zasvěcencům a uzavřeným skupinám. Zavazuje k uchování tajemství. Okultní praktiky se vykládají na základě zákonů esoterismu; okultismus je pak jako praktické do-
tažení esoterismu.

Co vše řadíme k okultismu

- magie (černá a bílá)
- spiritismus (vyvolávání duchů zemřelých a komunikace s nimi)
- léčitelství (není to charisma uzdravování!) – vede k závislosti na léčiteli a ne k obrácení, problém je ve zdroji, myslíme si, že koná dobro (skutečné dobro je dobrem na začátku, uprostřed i na konec), negativní dopad na duchovní život, způsobuje jiná onemocnění, narušení vztahů
- satanismus – hudba, symboly, uctívání satana, kultury
- New Age – souhrnný pojem pro duchovní směr, který chce všechny cesty sjednotit, náboženský synkretismus ve jménu tolerance a nenásilí, učení o reinkarnaci; věk Vodnáře vystřídal věk Ryb – tedy křesťanství (Danneels uvádí 4 pilíře NA: člověk i Bůh je součástí vesmíru – vše je jedno (panteismus); východní náboženství; nová psychologie a mysticismus; astrologie); vytváří novou mentalitu, myšlení
- channeling – přijímání kosmické energie, pokus o navázání kontaktu s bytostmi mimo viditelný svět (hlavně v New Age)
- prokletí (kletby) a prokleté předměty (opak požehnání), očarování, zařikávání
- čarodějnictví, vykládání karet, věštění (z ruky - chiromantie, z křišťálové koule)
- doptávání se s kyvadélkem, virgule nebo spirálou
- jasnovidectví (napodobenina daru prorocství)
- telekineze (přesouvání předmětů pomocí myšlenky); telepatie (přenos myšlenek)
- astrologie, horoskopy
- numerologie (věštění na základě magické moci čísel)
- woodoo (vúdú), animismus
- modlářství, uctívání falešných božstev
- Silvova metoda, reiki (léčebná metoda – otevírání čaker, center astrálního těla), hadžiki, modrá alfa, ...
- alternativní medicína – působí na základě energie, kterou chce uvést do rovnováhy a tak člověka uzdravit (homeopatie, makrobiotika, ...)
- druidismus (kult Keltů – spojený s rituálními obřady)
- transcendentální meditace, jóga – jako duchovní cesta...

A jaké je nebezpečí okultismu?

Jde o hříchy proti 1. přikázání: Bůh je jediný pramen života, jakékoli modlářství ničí život v nás, proto Písmo mluví o Boží žárlivosti na Jeho obraz v nás. Kontaktem s okultismem a jeho praktikováním se člověk otevírá temným silám, které ničí člověka, jeho život i jeho poslání. To se projeví v jeho životě také konkrétními znaky a symptomy:

Duchovní obtíže:

- dlouhodobá duchovní otupělost
- odpor k vnitřní modlitbě (lidem je často zle i tam, kde se opravdu modlí)
- neschopnost vyznávat Ježíše jako svého Pána a vyslovovat Ježíšovo jméno
- agrese vůči Duchu svatému, odpor až nenávist k duchovním darům, zesměšňování charismat
- neschopnost číst Písmo sv.
- usínání při bohoslužbách a duchovních programech, společných modlitbách
- rouhavé myšlenky při bohoslužbě nebo při modlitbě chval

Nutkání:

- různé druhy nutkavých myšlenek
- nutkavá jednání vedoucí k sebetrýznění
- nutkavé nečisté myšlenky, představy, perverzní představy
- kriminální sklony, nutkání ke krádežím, kleptomanie
- nutkavé přejídání a nezvladatelná mlsavost

- záchvaty nenávisti vůči Bohu

- nutkání k sebevraždě

Narušené vztahy:

- narušení vztahů především v rodině, mezi rodiči a dětmi, sourozenci, manžely
- nevěry v manželství
- neschopnost přátelských a sousedských vztahů
- neschopnost soucitu k slabým a starým

Závislosti:

- na alkoholu
- na drogách a na lécích
- na počítači
- na počítačových hrách a hracích automatech
- na práci (workoholismus)
- na pornografii, masturbaci, hypersexuální pudové jednání, necudnost v jakékoli formě, sodomie, voyeurismus, exhibicionismus, zvrácená sexualita, sadismus, masochismus
- záchvaty zuřivosti, hněvu, prchlivosti
- extrémní sebelítost a přecitlivělost

Strachy a fobie nejružnějšího druhu:

- strachy z nemoci (hypochondrie), ze stárnutí
- ze tmy, ze hřbitova, z mrtvých, ze smrti
- z lidí, z prázdného prostoru, z nedostatku místa
- z budoucnosti, z nových věcí
- strach před hmyzem

O démonickém pozadí strachů, které jsou často v malé míře součástí života, je nutno vážně uvažovat v případě, že jsou příliš silné a chronické.

Psychické problémy:

- nejružnější druhy depresí a touha po smrti
- různé příznaky, které vypadají jako poruchy osobnosti nebo psychózy (jako schizofrenie, endogenní nebo cyklické deprese, epilepsie, paranoidní onemocnění, halucinace, únavový syndrom), a přitom nejdou léčit jako psychiatrické nemoci

Přitažlivost okultních a magických věcí, sklon k mysticismu:

- silná přitažlivost a sklon zabývat se nejružnějšími magickými a okultními praktikami je většinou příznakem toho, že někdo v rodině nebo dotyčný sám se již otevřel temným silám
- záliba ve hřbitovech, láska ke tmě a nápadný sklon k oblékání v černé barvě
- přitažlivost esoteriky a tajných nauk

*Jitka Ráclavská,
Oblastní charita Uherské Hradiště
Zdroj: vira.cz*

Se špetkou humoru s Marií Svatošovou a Lenkou Fojtíkovou

Oblastní charita Uherské Hradiště přivítala jedinečnou ženu - MUDr. Marii Svatošovou, zakladatelku a vůdčí osobnost českého hospicového hnutí. Při své návštěvě v Uherském Hradišti uspořádala nejen autogramiádu své nové knihy *Neboj se vrátit domů* - Marie Svatošová v rozhovoru s Alešem Palánem, ale zapojila se i do besedy. Besedu vedla další osobnost, a to Lenka Fojtíková, redaktorka, moderátorka a fotografka. Spojení těchto dvou žen již v samém úvodu dávalo tušit, že beseda bude velmi příjemným zážitkem.

Lidé měli možnost klást paní Svatošové otázky dle svého uvážení a tato šarmantní dáma se nenechala nikdy vyvést z míry a vždy se i tak závažné téma snažila okořenit špetkou humoru.

Marie Svatošová otevřela první hospic v České republice v roce 1995 v Červeném Kostelci. Kromě toho nějaký čas organizovala domácí péči Katolické charity, v roce 1993 založila občanské sdružení *Ecce homo* - Sdružení pro podporu domácí péče a hospicového hnutí. Je držitelkou medaile Za zásluhy III. stupně z rukou prezidenta Václava Havla či medaile Za zásluhy o stát z rukou prezidenta Miloše Zemana. Marie Svatošová je také spisovatelka a publicistka, její fejetony je možné přečíst kromě jiného v Katolickém týdeníku. Je autorkou knih *Hospice a umění doprovázet*, *O naději*, *Víme si rady s duchovními potřebami nemocných?*, *Normální je věřit* a řady dalších.

A jak včerejší besedu vidí Lenka Fojtíková? To si můžete přečíst zde v jejím příspěvku.

Autogramiáda s Marií Svatošovou

Když jsem z uherskohradištské Charity dostala před časem nabídku, jestli bych nechtěla moderovat rozhovor s paní Marií Svatošovou, s radostí jsem souhlasila. Marie je totiž člověk, kterého si moc vážím. Přestože je to „borka“ v mnoha směrech, tak si na mistra světa nikdy nehrála. S Marií jsme se seznámily záhy po vraždě P. Ladislava Kubička v roce 2004. V té době totiž začala psát knihu *Až k prolití krve* a já ji do ní napsala své svědectví o setkání s tímto vzácným člověkem a také dala k dispozici jedinou jeho fotku, kterou jsem v archivu měla. Vyfotila jsem ho tehdy ještě na klasický film při jeho návštěvě Blatnice...

Poté jsme byly s Marií zhruba tři roky v hodně intenzivním kontaktu a docela dost jsme toho spolu také zažily. Pevně věřím, že nás po své smrti seznámil právě P. Kubíček. Ale zpět k dnešnímu setkání. V okamžiku, kdy jsem na nabídku Charity kývla, mně bylo jasné, že to nebude žádná legrace. Marie je mediálně velmi známý člověk, a pokud nedala za dobu svého působení stovky rozhovorů, tak desítky jich byly zcela jisté. Udělat rozhovor s takto mediálně známým člověkem proto není žádná legrace. Vždyť už snad na všechny otázky, které jí kdo mohl položit, odpověděla!

A zvlášť nyní, když s ní Aleš Palán napsal knihu rozhovorů! V ní už bylo zcela jistě řečeno všechno. Přesto jsem do této výzvy šla a teď už mohu říct, že rozhodně nelituji! Zcela jistě zazněly otázky, na které již Marie v minulosti odpovídala, ale ona i dnes na všechny dotazy reagovala jako vždy skvěle. Bylo to prostě úžasné setkání nejen pro mne, ale i pro posluchače, kteří přišli. Na závěr zhruba hodinového povídání jsem všem přítomným připomněla, že jsme se při rozhovoru jen lehce dotkly Mariiny činnosti v hospicovém hnutí, v evangelizačních kurzech Alfa, do kterých se s vervou pustila v Praze-Řepích, kde žije a samozřejmě nemohly chybět otázky na nedávno vydanou knihu *Neboj se vrátit domů*. Kdo se ale o Marii chce dozvědět skutečně hodně, měl by si rozhodně knihu přečíst, protože tam je prostě všechno. Z dnešního dne si tady dovoluji zveřejnit pár fotografií z autogramiády v Uherském Hradišti i ze samotné besedy v tamní Orlovně, abyste viděli, jak pohodová tam panovala atmosféra. Tak! A já valím číst! Dobrou!

Lenka Fojtíková

Diakonie
Českobratrské církve evangelické

VÁNOČNÍ KONCERTY

25. 12. v 15.00

KOSTEL SV. FRANTIŠKA XAVERSKÉHO

Jiří Pospíchal (housle)

Smíšený pěvecký sbor Svatopluk

Jiří Pospíchal Quintet

Stanislav Haloda (varhany)

**Mluvené slovo: Michal Vogl, farář sboru
Českobratrské církve evangelické UH**

26. 12. v 15.00

KOSTEL SV. FRANTIŠKA XAVERSKÉHO

Jan Gajdošík

+ nové rockové seskupení hvězd

**PŘEDPRODEJ: OBLASTNÍ CHARITA UHERSKÉ HRADIŠTĚ, MĚSTSKÉ INFORMAČNÍ CENTRUM UH,
VÝTĚZEK BUDE VĚNOVÁN NA PODPORU ČINNOSTÍ DIAKONIE ČCE - STŘEDISKA CESTA
A OBLASTNÍ CHARITY UHERSKÉ HRADIŠTĚ**

V rámci této akce budou pořizovány obrazové a zvukové záznamy za účelem prezentace, které budou následně zveřejněny na webových stránkách Oblastní charity UH a facebooku. Charita Uherské Hradiště nenesे odpovědnost za záznamy pořízené a zveřejněné jinými subjekty.

Charita Valašské Meziříčí

Děti a mladí si užili podzimní prázdniny v Zastávce

Valašské Meziříčí - Poslední tři říjnové dny v Nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež Zastávka byly velmi nabitě. Všichni školáci totiž měli podzimní prázdniny. Na každý z těchto dnů jsme tak pro klienty naplánovali zajímavý program.

V pondělí 29. října jsme podnikli výšlap na kopec Helfštýn. A ne ledajaký. Klienti zodpovídali otázky týkající se zdravého životního stylu a plnili pohybové úkoly, při kterých se opravdu zahřáli. Nejlepší účastník výšlapu se mohl těšit na zdravou odměnu. Tímto akčním způsobem jsme společně zakončili aktuální preventivní téma – zdravý životní styl. Vyšlo nám krásné počasí a dech beroucí výhledy dotvořily velmi příjemný podvečer.

V úterý jsme přivítali chovatelku koní Katku Fialovou i s koníkem. Katka klientům našeho zařízení nabídla možnost svézt se na koňském hřbetě a dozvědět se něco více o chovu těchto zvířat.

Klienti zpočátku byli trochu nejistí a rozpačití, ale i díky citlivému vedení Katky se rychle otevřeli a získali důvěru natolik, že byli schopni koně sami nejen vést, ale také se na něm povozit. Prostory naší zahrady tak získaly další možnost k trávení volného času a my se už těšíme na další Katčinu návštěvu a za její ochotu jí moc děkujeme.

Středa a oslava Halloweenu. To se konala party, která přilákala hojný počet klientů. Nejprve se vyráběly masky, malovalo se na obličeje a někteří si dokonce masku vyrobili celou sami. Následovalo vyřezávání dýní, které si potom mohli klienti odnést domů. Také nechyběly tematické hry jako Halloweenské bingo a hledání obrázků dýní. Zlatým hřebem celé akce pak bylo vyhlášení nejlepší masky. Na vítěze čekala sladká odměna.

Charita Valašské Meziříčí

Dvě Ceny kvality v sociální péči putují do Charity Valašské Meziříčí

Valašské Meziříčí - Nesmírně nás těší, že v letošním 13. ročníku Ceny kvality v sociální péči zvítězila v kategorii Cena sympatie naše dlouholetá pracovnice Ludmila Plevová a v kategorii Cena kvality pro poskytovatele sociálních služeb pro osoby ohrožené sociálním vyloučením získal prvenství Azylový dům pro matky s dětmi.

Výbor pro zdravotní a sociální politiku Senátu Parlamentu České republiky a společnost PRO RESCUE o.p.s. v letošním roce vyhlásily 13. ročník Ceny kvality v sociální péči.

Cílem projektu je hledat, podporovat a každoročně morálně oceňovat ty jednotlivce a instituce, kteří v této náročné době vytvářejí komfortní prostředí a stabilní zázemí pro uživatele všech typů sociálních služeb. Výjimeční jsou poskytovatelé zejména tehdy, když svým postojem k práci potvrzují, že kvalita je především v profesionalitě a osobním přístupu.

Neziskový projekt Cena kvality v sociální péči se snaží přispět ke zvýšení prestiže sociálních služeb a upozornit širší veřejnost na náročnost profesí tohoto segmentu.

Pravidla výběru byla přísná. O to víc nás těší, že ve dvou ze šesti kategorií zvítězila naše pracovnice a zařízení Charity Valašské Meziříčí.

Nyní je čas alespoň stručně představit oceněné.

Azylový dům pro matky s dětmi vznikl v roce 2000 a je určen ženám s dětmi, těhotným ženám nebo ženám usilujícím o získání dětí do své péče. Služba se týká především těch žen, které zažívají domácí násilí, potřebují podporu a vedení při péči o děti a domácnost a které ztratily bydlení. Filozofií azylového domu je podporovat klientky tam, kde to samy nezvládají. Naopak tam, kde mohou využít vlastních zdrojů, nedělat věci za ně a motivovat je k vlastní aktivitě. S každou klientkou tým intenzivně pracuje, plánuje kroky potřebné ke změně, poskytuje zpětnou vazbu a ukazuje „pro i proti“ jejího rozhodnutí. Klientka se poté pro změnu rozhoduje sama. Pracovníci azylového domu přijímají a vnímají člověka jako originál s vlastní osobní důstojností a hodnotnou, a to v rovinách tělesné, psychické, sociální i duchovní.

Druhým oceněným je naše dlouholetá pracovnice **Ludmila Plevová**.

Paní Plevová pracuje v Azylovém domě pro matky s dětmi od roku 2002. V té době byla už v důchodu, ale svůj volný čas a životní zkušenosti chtěla nabídnout lidem, kteří potřebují radu a pomoc. Je to člověk, který nedokáže být bez lidí a v době „zaslouženého odpočinku“ je stále velmi aktivní jak v soukromém, tak i pracovním životě. Do týmu mladších kolegyn „zapadla“ velice dobře a přestože celý svůj profesní život pracovala v jiné oblasti (byla zootechničkou), velmi rychle se v sociální oblasti zorientovala, ba se tam přímo našla.

Osobní přístup vzhledem k zaměstnavateli je také nadstandardní. Kromě svých pracovních povinností každoročně věnuje Charitě velké množství dobrovolnických hodin. Je velmi motivovaná pracovat s lidmi. Umí projevit jak podporu, tak také umí klienta vést k tomu, aby své problémy řešil. Umí velmi dobře předávat své životní zkušenosti v oblastech, které klientky azylového domu potřebují zvládnout.

Kolegům k získání ocenění velmi gratulujeme! Jsme rádi, že společně tvoříme tým Charity Valašské Meziříčí.

*Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí*

Jak to vidí vedoucí Azylového domu Markéta Krhutová

Valašské Meziříčí - Azylový dům pro matky s dětmi získal Cenu kvality v sociální péči v kategorii Cena kvality pro poskytovatele sociálních služeb pro osoby ohrožené sociálním vyloučením. V souvislosti s tímto oceněním odpověděla na pár otázek vedoucí azylového domu Markéta Krhutová.

Minulý týden váš azylový dům získal Cenu kvality v sociální péči, kterou uděluje Výbor pro zdravotnictví a sociální politiku Senátu Parlamentu České republiky a společnost Pro RESCUE o.p.s. Co pro vás toto ocenění znamená?

Je to obrovská vzpruha a motivace pro další práci pro všechny pracovníky. Náš tým funguje dlouhodobě, je dobře stmelový, lidský i profesně. Snažíme se, aby nás práce bavila a těšila, i když to není mnohdy jednoduché. Zároveň vnímáme u každého klienta větší či menší posun, takže vidíme smysluplnost svého počínání.

Ocenění je jakýmsi „bonusem navíc“, který si všichni zaměstnanci za dlouhodobou a přínosnou práci jistě zaslouží.

V čem vidíš přínos azylového domu pro společnost?

Azylový dům pro matky s dětmi pomáhá ženám s dětmi, které z různých důvodů přišly o bydlení k tomu, aby co nejdříve našly cestu zpět. I když to tak mnohdy nevypadá, do podobné situace se může dostat hodně lidí z nejrozličnějších důvodů. Snažíme se s rodinami pracovat tak, aby doba jejich pobytu v azylovém domě byla co nejkratší. Klienty vedeme k řešení situace, které může mít podobu hájení vlastních práv, ale i plnění případných pohledávek. V případech, kdy pracujeme s ženami, které prožívaly domácí násilí, bývá cílem např. osamostatnění od násilného partnera, u předlužených rodin zase vedení ke splácení dluhů apod. Sociální práce je komplexní a individuálně nastavená vzhledem k různorodým problémům, které je nutno řešit. Spolupracujeme při tom s dalšími službami a institucemi, se kterými má klient co do činění. Jedině tak je sociální práce opravdu účinná a zaměřená na co nejrychlejší posun klienta a jeho návrat zpět do běžného života.

V Charitě Valašské Meziříčí pracuješ už 17 let. Je to dlouhá doba a práce náročná. Jaký máš recept na dlouhodobé setrvání v Charitě Valašské Meziříčí?

Moje pracovní pozice v Charitě se postupně proměňovala. Začínala jsem jako řadový pracovník v přímé péči, takže jsem měla možnost vyzkoušet si sociální práci „řádě od píky“. Spolu s těmito změnami se měnily i pracovní výzvy, takže na ustrnutí a rutinu si opravdu nemohu stěžovat. Kontakt s lidmi, ať už se jedná o klienty, kolegy či pracovníky z jiných institucí, mi přináší mimo jiné do života pocit smyslu a radost z kreativní práce. Za svou profesní kariéru jsem se setkala s množstvím zajímavých a inspirativních lidí. Za tato setkání jsem vděčná, protože mi stále pomáhají profesně i osobnostně růst. Díky mnoha přímým zkušenostem při práci s lidmi jsem se dozvěděla i hodně o sobě, což považuji za další benefit (přidanou hodnotu) své práce.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně sil do další práce!

Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí

Zeferino končí ... Po dvaceti letech práce s romskými dětmi

Valašské Meziříčí - Po téměř dvaceti letech existence Klubu Zeferino bylo vedení Charity Valašské Meziříčí nuceno učinit těžké rozhodnutí a ukončit ke konci tohoto roku jeho činnost. Klub nabízel doučování, volnočasové a sociálně-výchovné aktivity pro děti ze Základní školy Masarykova.

Důvodů zavržení klubu bylo více. V loňském roce započala spolupráce Města Valašské Meziříčí s Agenturou pro sociální začleňování, která měla pomoci Valašskému Meziříčí nalézt možnost financování pro některé aktivity, které jsou pro městský rozpočet finančně zatěžující. Zlomovým bodem pro ukončení činnosti Zeferina bylo rozhodnutí města realizovat projekt na doučování pro děti ze všech základních škol ve Valašském Meziříčí. Tedy i na Základní škole Masarykova, kde Zeferino působí.

Zároveň došlo ke změně podmínek v poskytování dotací ze strany Rady vlády České republiky, která byla významným finančním podporovatelem činnosti klubu.

Že Klub Zeferino byl pro celé Město Valašské Meziříčí nesporně velkým přínosem, dokazují následující údaje. Roční návštěvnost byla v průměru 43 dětí, z nichž přibližně 30 docházelo do klubu denně. Díky podpoře pracovníků klubu 37 dětí vystudovalo nebo stále studuje střední odborné učiliště, 5 dětí úspěšně absolvovalo přijímací zkoušky na SŠ s maturitou a nadále studuje, 13 dětí po ukončení střední školy již našlo uplatnění na trhu práce. Dá se bez nadsázky říci, že klub se významně podílel na výchově jedné generace romských dětí.

Projekt města je chválný, vždyť i na jiných školách jsou děti, které potřebují pomoci s probíraným školním učivem. Zdaleka však nemůže plně nahradit každodenní, intenzivní a hlavně individuální práci zaměstnanců Klubu Zeferino nejen s dětmi, ale také s jejich rodiči.

Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí

Charita Vsetín

Benefiční koncert Pavla Helana podpořil renovaci zahrady Charity Vsetín

Ratiboř - Letošní podzimní čas je v Charitě Vsetín opravdu kulturně nabitý. Dne 18. října potěšil spoustu lidí Benefiční koncert Pavla Helana v Ratiboři. Lidé tak koupí vstupenky přispěli na renovaci zahrady, kterou v těchto měsících připravujeme jak pro naše uživatele, tak pro širokou veřejnost v rámci pořádání charitních akcí.

Benefiční koncert jsme uspořádali záměrně mimo město Vsetín, jelikož chceme být lidem blíže. Naším cílem je přinášet radost a potěšení také do okolních obcí, které spadají do naší působnosti. Koncert Pavla Helana byl opravdu nezapomenutelným zážitkem právě pro občany obce Ratiboř a obyvatele okolních obcí. Těšíme se z toho, že nám Wiera Jelinek, farářka Českobratrské církve evangelické, umožnila využít krásný prostor místního kostela. Pavel Helan byl nadšený jednoduchostí a krásou kostela. Pochvaloval si také místní chléb, který mu darovala majitelka pekárny. Celý večer se nesl ve vtipném a radostném duchu. Zapojily se také děti, které koncert navštívily. Zahrály si na zvonečky, zpívaly a tancovaly.

Děkujeme za velkou pomoc místnímu evangelickému sboru a obci Ratiboř. Velké díky patří všem lidem, kteří si zakoupili vstupenku a také nadaci Divoké husy, která znásobí výtěžek z akce. Samozřejmě díky Pavlu Helanovi, který nás celou akci provázel vtipným slovem a především krásným zpěvem.

Vladimíra Malinová,
Charita Vsetín

Lucie Pechová: I Rom může být vystudovaný a uznávaný. Chce to jen podporu rodičů

Vsetín - Pracuje jako pracovník v sociálních službách v nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež v Zrnku ve Vsetíně. Je maminkou 3leté dcery a snaží se jí věnovat co nejvíce. Mezi její zájmy patří folklor, kterému se také dříve věnovala. Nejvíce ji baví ruční práce, ráda vaří.

Ahoj Lucko, mohla bys nám říct, jaká byla cesta ke Tvému vzdělání?

Moje cesta ke vzdělání byla velmi zajímavá. Studovala jsem obor pekař a poté jsem nastoupila do zaměstnání. Až když se moje sestra přihlásila na školu se zaměřením na sociální oblast, začala jsem přemýšlet o sociální práci. Přihlásila jsem se tedy na kurz „pracovník v sociálních službách“. Tehdy mě vůbec nenapadlo, že skončím v nízkoprahovém zařízení. Po skončení kurzu jsem začala hledat práci v sociálních službách.

Vzpomeň si na svoji první práci v téhle oblasti?

Moje první práce byla v domově se zvláštním režimem. Pracovala jsem se seniory s Alzheimerem a demencí. Tato práce mě bavila, ale uvědomila jsem si, že to není pro mě to pravé ořechové.

Jak náročná je Tvoje práce po psychické stránce?

Je pravda, že tato práce je mnohdy náročná. Snažím se práci oddělit od osobního života, což je podle mě velmi důležité a podstatné. Myslím si, že je to práce, která vyžaduje hodně energie, elánu a porozumění. Tato práce je více psychicky náročná než fyzicky.

V čem jako sociální pracovnice vidíš pozitivní stránky v této práci, a v čem na druhou stranu negativní?

Jako pozitivní stránku této práce vidím to, že jim poskytujeme bezpečné prostředí, kde můžou více rozvíjet svou osobnost a pomáhat jim s různým spektrem problémů. Jako negativní věc vnímám nezáměr některých uživatelů v rámci řešení svých problémů.

Denně přicházíš do styku s romskými dětmi. Mohla bys nám říct, jakou s nimi máš zkušenost?

Mám s nimi špatnou i dobrou zkušenost. Budu navazovat na předchozí otázku. S některými dětmi mám takovou zkušenost, že naši službu velmi rády navštěvují a některé, jak už jsem řekla, berou službu jako samozřejmost. Mnohdy se jim nechce nic, a jen tak posedávají. Tyto děti je těžké něčím motivovat, protože některé mají špatné vzory od svých rodičů.

Jak se děti zapojují do aktivit a programů a co je podle Tebe nejvíce baví?

Nejvíce je baví aktivity, které se týkají sportu a potom také hudby a zpěvu. Děti také rády vaří. Mladší děti hodně baví různé tvoření. Každý měsíc máme zaměřený na jiné preventivní téma, dle kterého přizpůsobujeme náš program a aktivity.

Vidíš možnost nějakého řešení, jak zlepšit život Romů? Co by měli dělat Romové pro lepší soužití s majoritní společností?

Rozhodně vést děti k učení a rozvíjet jejich potenciál. Dříve bylo všechno jinak, ale já můžu z osobní zkušenosti říct, že i ROM

může být vystudovaný a uznávaný. Jen to chce podporu rodičů a hlavně je potřeba tohle dětem vštěpovat již od útlého věku. Každý z nás si v dětství tvoří takzvané vzorce chování. Čili to, co vidíme u rodičů, to se nám vštěpuje.

Jaký je podle Tebe vztah Romů k české společnosti?

Je to těžká otázka a velmi obsáhlá. Ale můj názor je takový, že Romové se nepovažují za součást české společnosti, považují se za samostatnou jednotku. Troufám si říct, že je pro ně (nás) velmi obtížné se začlenit mezi českou společnost, jelikož ve společnosti je rozsáhlá nenávisť vůči nám (Romům). Jsou zde výjimky, které se začleňují bez problémů a zase na druhou stranu jsou tu i Romové, kteří žijí jinak.

Co pro Tebe znamená být Romkou, čím je pro Tebe jazyk a kultura romského národa?

Znamená to pro mě „určitou identitu“. Romský jazyk považuji já osobně za umění. Mám oba rodiče Romy, ale nikdy se u nás aktivně romským jazykem nemluvílo. Já osobně moc romsky mluvit neumím, ale dorozumím se. Chtěla bych to napravit a teď v dospělosti se snažím doučit to, co jsem nestihla jako malá. Romská kultura je pro mě takový ten domov, kam se můžu kdykoli vrátit, a vím, že tam vždy budu přijatá.

Jak vnímáš současnou situaci ve vztazích mezi Romy a majoritou?

Vnímám to hodně smíšeně. I když je ještě hodně lidí, co Romy odsuzují a mají vůči nim předsudky, vím, že se to už napravuje a začínají nás rozdělovat na ty přizpůsobivé a nepřizpůsobivé. Pevně věřím v to, že naše děti jednou ostatní přesvědčí, že nejsme tak špatní, jak si majoritní společnost myslí.

Máš nějaké životní motto, kterým se řídíš?

Život je boj, ale stojí za to bojovat.

*Veronika Kačová,
Z časopisu KEREKA*

Charita Zlín

Snažme se žít v pokoji. A pokoj přejme i našim zemřelým Vzpomínka na všechny věrné zemřelé, 2. listopad, památka

„Debile, blbče, z tebe nikdy nic nebude!“ Nato se ozvala rána, pak pláč. A pak znovu výkřik: „Neřvi a počítej! Tři plus dva, no... ne, zase špatně!“ Takto se u našich sousedů za zdí psaly úkoly s malým Františkem. Jeho táta neměl jen silný hlas (u nás se říkávalo, že „řval jak na lesy“), ale i pádnou ruku. A i když jsem v té době byla malá, uvědomovala jsem si, jak musí být těžké přemýšlet nejen nad úkolem do školy, když je nad vámi napražená ruka, která se chystá udeřit. Ten táta měl pravdu. Z chlapce opravdu „nic není“. Tak dlouho mu to vtloukal do hlavy, až tomu syn uvěřil. Ano, byl pomalejší, ale klidný přístup a povzbuzování by mu dodaly sebedůvěru a jistě by se i vyučil a nezůstal sám. Táta brzy rodinu opustil, tak by se dalo věřit, že Františkovo trápení skončilo. Ale ona ani jeho máma nešetřila kritikou...

Jednou jsem četla, že lidé zapomenou, co jsme všechno dokázali, co jsme získali, ale nikdy nezapomenou, jak se vedle nás cítili. Tedy jak dokážeme projevovat úctu lidem kolem nás, bez ohledu na to, zda si ji podle nás zaslouží, či nikoliv. A to se týká hlavně těch, kteří jsou bezbranní, nebo mají nějaký handicap.

Nikoho jsem nezabil, nic jsem neukradl, nebe mám jisté, zaznívá občas od lidí, kteří mají pocit, že je u nich vše v pořádku. A třeba právě oni okolo sebe rozdali mnoho bolesti a své okolí zraňovali. Kladu si otázku, zda si uvědomujeme, jak často zraňujeme a jsme zraňování tvrdými slovy. A také, dokážeme prosit za odpuštění a odpouštět? V modlitbě „Otče náš“ říkáme: „Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům“ a zároveň musíme prosit: „Bože pomoz mi, abych odpustil, já to nezvládnu.“

Je tak důležité dát své vztahy do pořádku, dokud je čas. Snažme se žít v pokoji. A pokoj přejme i našim zemřelým.

*+Noela Frolková,
pastorační asistentka*

Pamatování na smrt činí náš život intenzivním Anthony Surožskij

Pamatovat na smrt, připomínat si vlastní smrtelnost a pomíjivost pozemského způsobu života patří od nejstarších dob ke křesťan-

ské tradici. Když budeme pamatovat na smrt, můžeme žít tak, abychom se nikdy nemuseli konfrontovat s bolestným vědomím, že je příliš pozdě. Slova, která mohla být vyřčena, už vyslovena být nemohou, skutky, které mohly vztah naplnit, už vykonány být nemohou. Neznamená to, že toho nakonec nelze dosáhnout, ale jiným způsobem, leckdy za cenu velkého trápení.

Zdroj: <https://www.pastorace.cz/>

V Karmelitánském nakladatelství vyšla kniha

Modlitby za umírající a zemřelé

Vojtěch Kodet

Umírání a smrt našich blízkých patří k zlomovým okamžikům našich životů. Jak v tu chvíli překonat bezradné mlčení? Kde najít vhodná slova? Knižka modliteb za umírající a zemřelé, vybraných Vojtěchem Kodetem, může pomoci těm, kdo umírají, i těm, kdo je

doprovázejí, přijmout přirozenou úzkost ze smrti - s nadějí na život v nebi. Ten, který vstal z mrtvých, totiž svou smrtí přemohl i naši smrt. Smrt nemá poslední slovo. Právě ty, které jsme milovali, je důležité provázet modlitbou, láskou, odpuštěním i prosbou za odpuštění, když se s nimi na tomto světě loučíme. Některé modlitby za zemřelé můžeme použít při každodenní modlitbě, v době zármutku nebo při návštěvě hřbitova, zvláště okolo Dušiček.

Závěrečná modlitba z breviáře

Všemohoucí Bože, vyslyš naše prosby za naše zemřelé bratry a sestry a posilni naši naději, že jako tvůj Syn vstal z mrtvých, vstaneme k novému životu i my a že se u Tebe znovu shledáme. Skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

Svatá Anežka, patronka služby, je naším vzorem v péči o druhé

Svatá Anežka Česká, 13. listopadu, památka

„Sytila hladové, ošetřovala nemocné, pečovala o přestárlé, povzbuzovala bezradné a tak byla schopna šířit pokoj a smíření, dodávat útěchu a vlévat novou naději.“ (Jan Pavel II.)

Terénní pracovníci vyjíždějí denně do domácností, aby poskytlí potřebnou péči starým a nemocným lidem. Nejen to. Mnohdy je čekají nečekané překážky...

Když se řekne „pečovat“, mnozí si představí dvě osoby, pečujícího a opečovávaného. Máma či táta se sklání nad batoletem, radují se z každé společné chvíle. Člověk se ani nenaděje a role se vymění. Dospělý potomek se sklání nad (pra)rodičem, který se, stejně jako to malé dítě, bez podpory a pomoci neobejde.

A to je moment, kdy do života mnohých rodin vstupuje „ruka podaná v nesnázích“. Tou jsou profesionální poskytovatelé sociálních služeb. Mezi ty nejstarší, tak zvané domácí péče ve městě, patří Charitní pečovatelská služba Zlín.

Terénní pracovníci vyjíždějí denně do domácností, aby poskytlí potřebnou péči starým a nemocným lidem. Nejen to. Mnohdy je čekají při práci nečekané překážky. „Jako každé ráno jsem i první srpnovou středu vyjela podle pokynů k jednotlivým uživatelům služby. Když jsem před devátou hodinou chtěla odemknout dveře paní Vlasty, nebylo to možné. Při dalších pokusech, jsem zaslechla tiché opakované volání: Já nemůžu,“ popisuje jedna z pečovatelek situaci, kdy je potřeba velmi rychle jednat. Obratem tedy zkontaktovala sociální pracovníci, která se věnovala zajištění náhradních klíčů či otevření bytu, sama mezitím zavolala lékaře. Výsledkem byla hospitalizace paní Vlasty. Lékař zkonstatoval, že pokud by paní zůstala déle bez pomoci, situace mohla skončit zcela jinak.

Ač je to k neuvěření, v tentýž den, pár set metrů od místa popsané události, zastihla kolegyně pečovatelky paní Lenku, která službu využívá dvakrát v týdnu, ležící na divanu, celou uplakanou. „Paní Lenka mi řekla, že den před mojí návštěvou upadla a od toho momentu ji vše bolí a hlavně se jí velmi špatně dýchá,“ tlumočila slova uživatelské pracovníce služby. A zase a znovu, rychle se rozhodnout, jak nastalou situaci řešit. I paní Lenka byla, byť velmi krátce, hospitalizována. Naštípnutá žebra ji ještě nějaký čas trápila.

Není pochyb, že terénní péče je náročná. K tomu, aby byla poskytována na té nejvyšší úrovni, nestačí odbornost, ani dobré zázemí. Tím nejdůležitějším je poskytovat péči s láskou a vědomím, že

jde o poslání. „Svatá Anežka, patronka služby, je naším vzorem v péči o druhé. Když se tak nad tím zamýšlím, všechna děvčata jsou vlastně Anežky,“ říká s úsměvem vedoucí pečovatelské služby Zdeňka Vlčková a dodává: „Starost o druhé a láska, s jakou děvčata péči poskytují, to se nedá naučit, to musí být v srdci.“

Závěrečná modlitba z breviáře

Bože, Tvá služebnice Anežka šla za Tvým voláním, zřekla se bohatství a zamilovala si chudobu, následovala Tvého ukřižovaného Syna a došla do nebeské radosti; na její přímluvu veď i nás, abychom nelpěli na věcech pomíjajících a dosáhli slávy věčné. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

Dotace na provoz Charitní pečovatelské služby Zlín poskytuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje a programu Priority Zlínského kraje, statutární město Zlín a dárce.

**Pavla Romaňáková,
Charita Zlín**

Maminka Markétky je vděčná za klimatizaci. Dceři usnadnila v letních vedrech dýchání

Pomoc a podpora poskytovaná uživatelům sociálními pracovníky odborného poradenství, je širokospektrální. Není tedy pochyb o tom, že je těší, když při řešení nepříznivé situace najdou s uživatelem společně cestu, jak situaci zvládnout. Když dojdou k cíli, zažívají pak velkou radost.

„Chci touto cestou poděkovat za pomoc,“ napsala paní Mirka. „S dcerou bydlím ve velmi teplém a slunném domku, s pokoji na jih a západ, kde se v letních měsících teplota v pokojích může vyšplhat až ke 30 °C, což není možné ani v noci vyvětrat. Dcera, která má těžkou inoperabilní srdeční vadu, tyto tropické teploty zdravotně velmi špatně snáší, špatně dýchá, je unavená. V parných dnech pak jen leží, je napojena na kyslíkový koncentrátor, není jí dobře.

Instalace klimatizace pomohla situaci velmi radikálně vyřešit. Markétka letos i při horkách doma normálně fungovala. Její zdravotní stav byl stabilizovaný, nijak nebyl zátěží pro srdce. Ještě jednou velké díky za poskytnutou pomoc, Mirka a Markéta“

Klimatizace byla spolufinancována z prostředků Tříkrálové sbírky 2018, z projektu Přímá pomoc osobám v nepříznivé životní situaci, primárně na Zlínsku.

Občanská poradna Charity Zlín poskytuje anonymní odborné sociální poradenství uživatelům, kteří se na službu obrátí. Prioritou je myšlenka, že lidé mající problémy nejsou na ně sami. Snahou služby je uživatele motivovat k aktivnímu řešení jejich krizové situace. Poradna přispívá k rozvoji občanské společnosti, podporuje v lidech osobní zodpovědnost a aktivní zájem o řešení jejich problémů.

Dotace na provoz Občanské poradny Charity Zlín poskytuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje a programu Priority Zlínského kraje, statutární město Zlín a dárce.

**Pavla Romaňáková,
Charita Zlín**

Minutoví dobrovolníci vyráběli placky Jsem King 2019 *Business Day 2018, veletrh pracovních příležitostí (13. listopadu)*

Charita Zlín se opět zúčastnila Veletrhu pracovních příležitostí na Univerzitě Tomáše Bati (UTB) ve Zlíně, který pořádá Job Centrum UTB ve spolupráci se Studentskou unií UTB. Cílem veletrhu je zprostředkovat osobní kontakt mezi studenty a absolventy UTB a firmami – potenciálními zaměstnavateli. Prioritou zlínské Charity bylo představit studentům humanitních oborů možnosti pracovního uplatnění. Pouze pracovního? Nikoliv.

Studenti místní univerzity využívají nabídku exkurzí, stáží, či praxe ve většině služeb zlínské Charity. A to již několik let. V posledním roce, díky spolupráci s Maltézskou pomocí, o.p.s., se studenti mohou zapojit i do projektu Pomoc osamoceným seniorům a osobám se zdravotním postižením jako dobrovolníci.

To vše je srozumitelné, snad i představitelné. Ale proč ,minutové dobrovolnictví‘?

Jednu minutu v průměru totiž trvá výroba špendlíků, placky, buttonku... člověku, který se s touto činností setkává poprvé. Poprvé ale nebudou placky odměnou pro koledníky, kteří se v lednu 2019 vydají do ulic měst a obcí. Tak došlo k netradičnímu, ale zajímavému spojení. Králové budou ozdobeni špendlíkem ,Jsem King‘ z rukou ,minutových dobrovolníků‘.

Určitě není nadnesené tvrzení, že ,minutové dobrovolnictví‘ účastníky veletrhu zaujalo. Úmyslně jsou uváděni účastníci, protože do výzvy

se nezapojili pouze studenti, ale zastavili se i pedagogové, či zástupci vystavovatelů a samozřejmě přítomní vedoucí služeb zlínské Charity. I když se návštěvníci stánku většinou plně soustředili na vlastní výrobu královského špendlíku, odnášeli si také informace o službách, dobrovolnictví i Tříkrálové sbírce. Byla to obohacující setkání.

Děkujeme za pozvání, děkujeme za skvělou organizaci veletrhu a nadstandardní péči o vystavovatele.

**Pavla Romaňáková,
Charita Zlín**

HUMANITÁRNÍ POMOC

Všech víc než 400 dětí má jistý vánoční balíček. Díky dárcům

a příště dárcům pošlu pozdrav v češtině," dodal tehdy třináctiletý Vlad. Arcidiecézní Charita Olomouc dopravuje dárky na Ukrajinu každý rok, letos má na seznamu 414 dětí. Ty všechny už mají svého dárce.

Vánoční balíčky rozdávají pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc chlapcům v dětském domově v Bortnykách, dále dětem z rodin v nouzi, o které se starají Charity Kolomyja a Ternopil, a to není vše! „Zamíříme ještě do Lopatynu, kde rozdáme dárky dětem, které pocházejí z velmi chudých poměrů z městečka i okolních vesnic. Některé rodiny si nemohou dovolit jim zaplatit ani teplý oběd, proto docházejí do jídelny Fondu Děti v nouzi, který naše Charita podporuje. Mnohé z těchto dětí navíc živí jen jejich matky," přibližuje za Arcidiecézní charitu Olomouc Anna Borková. Rozdávání dárků každý rok provázejí písně (nejen koledy), různé říkanky a veselí.

Dárci mohou poslat vše, co udělá dětem radost, kromě cukrovinek a potravin, které v balíčku být nesmí. „Balíček pro jedno dítě by měl obsahovat pouze nové věci, a to v hodnotě kolem 1 000 korun. Hmotnost zásilky by neměla přesáhnout 4 kilogramy," pokračuje Anna Borková. Poté, co dárci všechny věci zabalí, je třeba je dopravit na Charitu, která je nejbliž jejich bydliště, nebo do olomoucké ulice Křížkovského 6, kde sídlí Arcidiecézní charita Olomouc, a to nejpozději do 4. prosince.

Během ledna pak pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc osobně rozdají dárky dětem na Ukrajině.

Balíčky putují do dětských domovů, sirotčinců a také do sociálně slabých rodin v Bortnykách, Kolomyji, Ternopilu a Lopatynu.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Vladovu rodinu poznamenal válečný konflikt na východě Ukrajiny, kam narukoval jeho otec. Mnozí muži se vrací z bojů zpět domů traumatizovaní, proto se Vladova rodina rozpadla. Jednou z chlapcových radostí je fotbal. Fotbalový míč, dres a další věci zabalila loni chlapci do vánočního balíčku rodina z Olomoucka. „Jé, Manchester United! Duže díky," byl Vlad nadšený. Dárci se trefili do černého, přesto chlapce potěšilo ještě něco víc. „Důležitější je, že někdo chce druhému udělat radost. Budu se učit česky

Charita se vrátila z Haiti. Prožila zemětřesení, protesty. Ošetřila 368 chudých

Haiti, Olomouc – Téměř 370 ošetřených chudých Haitanů, návštěva šicí dílny, kde švadleny šijí na šlapacích strojích z ČR, setkání se školáky podporovanými českými dárci, ale i zemětřesení či protesty s hořícími barikádami. To vše prožili při měsíčním pobytu na Haiti pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc (ACHO) Klára Löffelmannová a lékař Josef Marada. Nyní jsou zpět. „Když se třásla půda pod nohama, poprvé jsem na Haiti pocítila strach. A jaká je tam aktuální situace? Lidé jsou hrdí, že jsou nezávislí (Haiti byla první kolonie, kde povstali otroci a vybojovali si svobodu), avšak jsou zcela odkázáni na pomoc okolí. Potřebují podpořit ve vzdělání, zemědělství, zdravotnictví,... Haitská vláda se o lidi nestará, nedokáže jim zajistit ani základní potřeby, proto země stále zmítají nepokoje," sděluje své

pocity z poslední mise v nestabilní karibské zemi Klára Löffelmannová.

Propast mezi pohádkově bohatými a živořícími obyčejnými lidmi na Haiti se stále víc prohlubuje. „Na Haiti neexistuje střední vrstva. Navíc malý ostrov, kde není žádné nerostné bohatství, panuje tam politická nestabilita, ohrožuje ho chudoba, nemoci a přírodní katastrofy, není zemí, které by svět věnoval velkou pozornost. Naše pomoc směřuje ke konkrétním lidem, aby se o sebe sami dokázali postarat. S přispěním štedrých českých dárců se nám to na vybraných místech daří," sděluje dál humanitární pracovníce. Vše začalo vzdělávacím projektem Adopce na dálku a humanitární pomocí po katastrofách, pak Charita

rozšířila svou pomoc ještě o každoroční zdravotní kempy, stavbu přístřeší, podporu šicí dílny atd.

Valerie brzy užívá sebe i tři děti

Na živobytí pro celou svou rodinu nyní dosáhne třeba třicetiletá Valerie z Gonaïves. S manželem má dva syny a dceru. Před dvěma lety přišla do Centra sv. Josefa (které v pomoci potřebným ACHO také podporuje) s tím, že se chce naučit šít. „Valerie na začátku vůbec nic neuměla, začala se učit zručnosti, vyráběla malé košíčky z juty, pak šila drobná pouzdra, penály a kabelky. Rychle se zdokonalovala a nyní umí udělat střih na sukni, halenku i šaty... A co víc, má už jistou práci,“ přibližuje Klára Löffelmannová jeden z mnoha příběhů lidí, kteří mohli zlepšit život sobě i své rodině. Valerie totiž s dalšími pěti vybranými švadlenami získá práci v plánované továrně, kde budou šít oděvy pro americký trh. Továrna má vzniknout ve spolupráci s americkými partnery poblíž Centra sv. Josefa v Gonaïves. ACHO nyní podporuje šicí dílnu v gonaïvském centru, kde se učí řemeslu 15 švadlen na šlapacích strojích značky Lada a Minerva. Na Haiti je Charita poslala v kontejneru díky dárcům z celé ČR na podzim roku 2017.

Věci z Kontejneru pro Haiti pomáhají ještě ve školách (počítačová učebna v Gonaïves, lavice a židle v Gonaïves i Baie de Henne, školní batohy, sešity, školní potřeby,...), a potom v Centru sv. Josefa (šatní skříňky, židle, tatra pro děti v nutričním centru,...) Během mise se podařilo prohlédnout a ošetřit 368 chudých Haitanů, převážně dětí. Zábřežský lékař Josef Marada ošetřoval po-

třebné na severozápadě země, a to v Baie de Henne (237 dětí a 11 dospělých) a Gonaïves (60 maminek a jejich 60 dětí, které docházejí do nutričního centra). Dále tam s humanitární pracovnící ACHO rozdávali vitamíny a zubní pasty, ty dovezli i do Petit Anse a na jih země do Roche a Bateau. Na zdravotní prohlídky přispěli podniky a jejich zákazníci z Olomouce, Zábřehu, Hranic a Svitav při kampani Na zdraví Haiti. „Haitané jsou vděční za vaši pomoc. Pozdravují do České republiky a děkují,“ tlumočí vzkazy dárcům Klára Löffelmannová.

Kromě protestů Haitanů, při kterých bohužel dokonce i umírají lidé, tým Arcidiecézní charity Olomouc prožil na Haiti zemětřesení, a to hned necelý týden po příletu. Při zemětřesení zemřelo 15 lidí, přes 330 jich bylo zraněno. Epicentrum zemětřesení se nacházelo na severu země v Port au Paix. „V tu dobu jsme pracovali v hlavním městě, ale i tam jsme otřesy půdy cítili. To se potom opakovalo v mnohem větší intenzitě, když jsme se vydali víc na sever do Gonaïves. Sestřičky z centra navíc říkaly, že předchozí den tam zemětřesení provázel silný hluk jakoby pod zemí jedoucího kamionu,“ popisuje dál Klára Löffelmannová. V případě, že by se zemětřesení opakovala, dostali následující den žáci ve všech školách volno a zároveň také rady, jak se během katastrofy chovat: Vyjít ven z budovy na volné prostranství nebo se uchýlit k nějaké nosné zdi.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Zápisky z Haiti

Haiti - Přes měsíc v Karibiku, ve zhrouceném státě Haiti, kde nefunguje školství, zdravotnictví, kde se snadno dostanete do blokády silnice, nejrůznějších protestů a kde s podzimem začala i sezona hurikánů a na Haiti udeřilo zemětřesení. V takových podmínkách pomáhali naše humanitární pracovnice Klára Löffelmannová a lékař Josef Marada. Více se dočtete v Zápiscích z Haiti...

Pondělí 1. 10.

Port au Prince – Bonjour mes amis, je tu vedro, zápach a taky máme za sebou první opravu auta. Rozbily se dveře. Zjišťujeme, že naše auto není v dobrém stavu (rozbitý diferenciál). Zítra bude třeba zajistit opraváře nebo sehnat jiné auto, abychom mohli odjet na jih do Roche a Bateau.

Ubytujeme se u sester St. Terezie od Ježíše v Riviere Froide. Zrovna se tu koná velká sláva – dnes je totiž svátek svaté Terezie. Na slavnostní mši zpívají i místní školáci ze školy Sv. Františka Saleského.

A čekají nás taky povinnosti, zařídít to nejnnutnější, abychom tu mohli měsíc fungovat – výměna peněz, zakoupení místní sim karty apod. Nakupování v Port au Prince nám zabere skoro 5 hodin, centrum metropole je zacpané, kromě aut, motorek a lidí běhají přes cestu ještě kozy, psi a prasata... Všude je smog, prach a povalující se odpadky... To je vůně hlavního města.

Úterý 2. 10.

Port au Prince – Mamba k snídani – co jiného si dát k jídlu po ránu než silnou haitskou kávu, banán a bílý chléb s mambou, což je typický haitský název pro arašídové máslo.

A jde se na návštěvu do školy Sv. Františka Saleského, kterou vedou místní sestry, v jejich úsilí jim pomáhá také Slovenská katolická charita.

Dále zjišťujeme, kde je možné opravit auto, které jsme si půjčili a není v dobrém stavu. Pak sháníme auto náhradní. Večer to vzdáváme... Cestu do Roche a Bateau musíme o den odložit.

Středa 3. 10.

Port au Prince – Dopoledne se setkáváme se studenty z projektu Adoptce na dálku, kteří studují v hlavním městě, předáváme pozdravy a dárky od adoptivních rodičů, žáci píší dopisy svým dárcům...

Cestou ze setkání kolem nás rychle projíždí kolona asi osmi vozů, kterou uzavírá sanitka. Ptáme se řidiče, co se stalo? Právě projíždí prezident.

Diferenciál auta se musí vyměnit. Než bude auto opět pojezdne, zajistí nám naštěstí kněz z Roche a Bateau odvoz. Zítra ráno se tedy vydáme směr jih... Další školáci se na nás už těší, kromě dárek jim přivezeme i nějaké vitamíny.

Čtvrtek 4. 10.

Port au Prince, Roche a Bateau – Ráno pro nás přijíždí bratr kněze Bernarda z Roche a Bateau. Společně odjíždíme na jih země, v autě s námi cestují ještě dva naši haitští přátelé (pomocník Stanley a studentka medicíny Joanna, která pochází z RaB). Jedeme dlouhých pět hodin, ale bez komplikací, dokonce nám cestou i zaprší. V cíli nás srdečně vítá P. Bernard. Je v této farnosti nový, teprve měsíc. Seznamujeme se, přibližujeme mu organizační záležitosti týkající se programu Adoptce na dálku. Právě P. Bernard bude nyní místním koordinátorem...

Pátek 5. 10.

Roche a Bateau – Den nám začíná v 6:15 ráno mší svatou v kostele Sv. Michaela archanděla. K snídani nám pak místní kuchař-

ka připraví slavnostní polévku, kterou na Haiti nazývají „soupe de joumo“ (mrkev, brambory, kozí maso, těstovina). Toto tradiční jídlo Haitané podávají zejména ve sváteční dny, jsme tedy poctěni, že je připravili i pro nás.

Dopoledne zavítáme do školy St. Joseph de Rosier, kde čeští dárci prostřednictvím Adopce na dálku podporují 18 žáků. Děti se radují z dárků od adoptivních rodičů, v dopisech děkují a píší, co je u nich nového.

Kromě dárků všechny děti ve škole obdrží vitamíny, které dle odborného názoru Josefa mnoha dětem na první pohled scházejí. Vitamíny obdrží také učitelé společně se zubními pastami.

Odpoledne nás P. Bernard vezme na projížďku do vedlejší vesnice Coteaux, kde se nachází poutní místo zvané „500 marche“. Poté, co vystoupáme po 500 schodech vzhůru, nahlédneme do kapličky Panny Marie. Odtud je i krásný výhled do kraje na blízké pláže a osady. P. Bernard vypráví, jak to tu dříve bývalo krásné, kolem mnoho stromů a palem, než v roce 2016 přišel hurikán Matthew.

Sobota 6. 10.

Port au Prince – A jsme zpátky v hlavním městě. Večer zde navštívíme našeho krajana, který na Haiti zastupuje Evropskou unii. Během našeho setkání (ve 20:11 hodin) se pod námi silně otřese zem. Trvá to jen pár vteřin, otřesy se neopakují. Všichni zpozorníme, já pak ještě telefonuji do Gonaïves a Baie de Henne. Také tam otřesy pocítili, ale všichni jsou v pořádku a nikdo zatím žádné škody nehlásí. Epicentrum je pak zjištěno nedaleko Port de Paix na severu Haiti. Snad bude noc klidná...

Neděle 7. 10.

Port au Prince, Gonaïves – Vyrážíme více na severozápad, do Gonaïves. Cestou míjíme popadaná elektrická vedení – pravděpodobně následek včerejšího zemětřesení. Po příjezdu nám sestry z řádu sv. Josefa u kávy popisují, co včera prožily. V Gonaïves byly otřesy silnější a trvaly zhruba 2 minuty. Když se země trásla, údajně byly slyšet i zvuky, jako by pod zemí projížděl velký kamion. Drobnější chvění se opakovalo ještě ve dvě ho-

diny ráno. Sestry nemohly spát, naštěstí se nic nestalo, budova jejich centra je postavena tak, aby otřesům odolala.

Ani jsme kávu nedopili a vše kolem nás se zase začalo chvět. Všichni jsme rychle vyběhli z budovy ven. Podle sester dnešní otřesy byly slabší než včera, my jsme ale s Josefem tak silně v Port au Prince nezažili. Už je večer, další otřesy nenásledují, tak bude snad vše v pořádku...

Pondělí 8. 10.

Gonaïves – V noci moc nespíme. Kolem jedné a půl druhé hodiny cítíme drobné záchvěvy země... Ráno se jdeme podívat, jak sestry rozdávají dětem mléko. Mnohé z nich nemají doma snídaní, tak mléko je třeba, aby měly sílu, aby se mohly také soustředit ve výuce.

Dopoledne přijde zpráva, že ministr školství vyhláší pro všechny školy volno, protože zemětřesení se může opakovat. Pro žáky je už ale připravený oběd, kolem jedenácté se tedy všichni naobědvají a potom při společném nástupu dostanou poučení, jak se v případě zemětřesení chovat. Příliš nepanikařit, vyjít z domu nebo se držet při silné nosné zdi. Poté se společně pomodlí a odcházejí domů... Celý den je klid, žádné otřesy.

Odpoledne se s Josefem sejdem s místními středoškoláky z Adopce na dálku.

Dále se přesvědčíme o tom, jak v Gonaïves slouží věci, které loni zaslali hodní lidé z ČR v Kontejneru pro Haiti. Sestry si v jídelně pochvalují nové polstrované židle. Skříňky používají ve své kapli k odkládání modlitebních knih a zpěvníků a jednu mají v jídelně (pozn. další bude v šicí dílně, kam se dostaneme až za 14 dní).

Pokračování příště...

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, listopad 2018 (jen pro vnitřní potřebu)
Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 581 115 216, e-mail: karolina.opatrilova@acho.charita.cz
Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o. Uzávěrka tohoto čísla 15. 11. 2018.
Uzávěrka příštího čísla: 15. 12. 2018